Dolensky, Antonín
Slovnik pseudonymu

SLOVNÍK PSEUDONYMŮ

V ČESKÉ A SLOVENSKÉ LITERATUŘE. * *SESTAVIL* ANT. DOLENSKÝ.

K·P·R·SV·V·

POŘÁDÁ A VYDÁVÁ *PŘEM. PLAČEK* V PRAZE. DRUHÉ VYDÁNÍ.

60 H

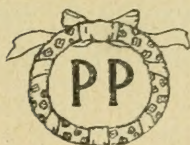
KNIHOVNA PŘEHLEDU REVUÍ vychází ve volných lhůtách redakcí a nákladem Přemysla Plačka v Praze II.-1781: Sv. I. Ant. Macek: Bezbožné povídky. Po konfiskaci druhé a třetí vydání. Cena 60 hal.- Sv. II.-IV. Václav Dresler: F. X Svoboda. Studie k portretu. Druhé vydání. Cena 1 K 50 hal.- Sv. V. Ant. Dolenský: Slovník pseudonymů v české a slovenské literatuře. Druhé a třetí vydání. Cena 60 hal.- Sv. VI. Artuš Drtil: Jiří Mahen. Nárys ideový a estetický. Druhé vydání. Cena 30 hal.- Sv. VII.-IX. Leda (Dr. Ed. Lederer): Björnstjerne Björnson. Druhé vydání. Cena 1 K 50 hal. Sv. X. Jos. K. Šlejhar: Rozvrat. Kus pravdivé historie. Cena 60 hal.- Sv. XI.-XIII. Karel Sabina. Výbor z jeho děl a životopisná studie. Napsal V. K. Blahník. Cena 1 K 80 h. Sv. XIV.-XV. Jiří Mahen: Dvě povídky. Cena 90 hal.- Sv. XVI. Zdeněk Kobza: Svatopluk Čech. Studie jeho vývoje a díla. Cena 30 h. Sv. XVII. H. Boczkowski: Finsko a finská otázka. Cena 60 hal.

V dalším vydávání se pokračuje.

ANTONÍN DOLENSKÝ:

SLOVNÍK PSEUDONYMŮ

V ČESKÉ A SLOVENSKÉ LITERATUŘE.

II. VYDÁNÍ.

KNIHOVNA PŘEHLEDU REVUÍ
SVAZEK 5. - POŘÁDÁ A VYDÁVÁ
PŘEMYSL PLAČEK NA KRÁL.
VINOHRADECH.

TISKEM ANT. REISE,
PRAHA-VYŠEHRAD.

ÚVODEM.

Příčiny a původ pseudonymity v literaturách možno hledati v rozličných subjektivních důvodech jednotlivých spisovatelů i v touze modní různých směrů literárních. Nejznámější obliba v pseudonymech jest za renaissance a humanismu. Podnes mnohý básník, pokládaje své jméno za příliš vulgární, jednoduché, volí raději jméno výraznější a zvučnější. Ne vždy podobná touha vedla autory k záměně jména. Často byly to pohnutky málo čestné, naopak zcela nepoctivé, ba bezcharakterní. Tak Michal Pěčka z Radostic, který roku 1619 vypovězen byv z Prahy, navrátil se po bitvě bělohorské s vítězným Ferdinandem do Prahy a skládal zde ostré satyry na nenáviděné Čechy. K zakrytí svého jména užíval různých pseudonymů, zvláště se psal Ribaldus. Správně tušil hanebnost svého jednání a následky nechtěl nésti. Neb i císařským místodržícím satyry byly příliš potupné a sbírku Ribaldovu zabavili a veřejně spálili. Zúmyslně uvádím příklad ze starší literární historie, ač mnohý podobný zjev při nejmenším literární nepoctivosti, bují dále a nedávná historie kritických statí by nám mohla podati více stejných příkladů a dvojím ohebném smýšlení téže osoby. Vedle osobních zájmů bývají to i zájmy obchodní, když autor nějakého díla v autoreferátě pod pseudonymem sám sebe vychvaluje a doporučuje. Pochopitelnou jest nám pseudonymita v dobách politických persekucí a v případech závislosti služební a existenční. Píše na př. Karel Sabina: Za Päumanna se někteří čeští spisovatelé, pod dohlídkou policejní, stojíce, zvláštním reversem zavázati musili, že ani článku tiskem nevydají, než po vydobytí si k tomu zvláštního policejního povolení, tu mnohdy spisovatel vyhnul se celému řízení anonymitou, nebo pseudonymitou. Právnický význam pseudonymity jest u nás málo ještě znám a často ještě nesprávně pojímán. Pseudonymně a anonymně vyšlá díla nepožívají téže právní ochrany jako díla vyšlá pod pravým jménem spisovatelovým. Praví zákon*) **Původské právo k dílům literárním a uměleckým, která vyšla anonymně nebo pseudonymně, zanikne třicet let po vyjití díla.** Účinky kryptonymity trvají dle výkladu zákona i tehdy, když v pozdějším vydání autor odstranil pseudonym, nebo při knihovém vydání drobné

*) § 44. zákona o právu původském ze dne 26. prosince 1895, číslo 197 ř. z.

příspěvky anonymně otištěné po časopisech plným jménem podepsal.**) Důsledkům tohoto možno se však vyhnouti přihlášením díla a jména autorova do veřejného původského rejstříku obchodním ministerlem vedeného, čímž získá delší právní ochrany. Důležité je ustanovení § 53. téhož zákona, že užije-li někdo pseudonymu již známého, dopouští se trestného skutku a může býti stíhán. Myslím tudíž, že seznamem známých a užívaných pseudonymů vyjdu vstříc nejenom spisovatelům a mnohým literárním historikům, ale i čtenářstvu, které zajisté se zájmem si uvědomí identitu jedné osoby při dílech různě podepsaných. Z poslednějšího důvodu připojuji řadu značek současných přispívatelů českých novin, referentů a kritiků. Nemohl jsem však při nejlepší snaze a vůli sehnati všech pseudonymů a tak největší ovšem vada celé sbírky tkví v neúplnosti. Nelze mnohdy vůbec při mnohých kritických posudcích zjistiti původce a časté střídání jmen jednotlivých kritiků práci sběratelskou činí velice obtížnou. Mnoho spisovatelů a redaktorů mi vyšlo se vzácnou ochotou vstříc a vzdávám jim vřelé díky. Jmen přispívatelů uváděti nemohu pro omezenost rozsahu slovníku. Ne však všude jsem docílil, by uznána byla moje snaha prospěti účelům literární historie a dílo posuzováno nikoliv z pohnutek literární policie, jak mi již během sbírání prejeveno, ale pouze z literárně historického stanoviska. Kdo z důvodů čestných užíval kryptonimity, nebude prozrazením nijak rozhorlen a nepoctivec již zase si najde nový pseudonym, jen aby za své skutky nebyl přímo zodpověděn. Mou touhou bylo učiniti počátek a třeba v mnohém nedokonalý, přec tato malá sbírka, první slovník pseudonymů samostatně tištěný v české literatuře stane se základem dalších pokusů. Kladu slovník psudonymů v ruce interesentů s prosbou, by jej neodsuzovali pro nedostatky, ale sami v zájmu studií literárních prospěli mi další radou i lask. doplňky, zasílanými na mou adresu do Musea království Českého, které občas v časopisech hodlám uveřejniti, tím připravím pozdějším sběratelům lepšího a spolehlivějšího materialu i literární historici v mnohém budou míti ušetřena předběžná bádání.

Ant. Dolenský.

V PRAZE, 1. prosince 1910.

**) Srv. Jar. Pospíšil, Výklad zákona o právu autorském. Praha 1905.

A.

—a (v Nár. Listech) = Vilém Ryba.
a—a (Mor. Slez. Revue) = A. Otáhal.
A. A. = Pavel Halaša (Sl.).
ABCD = J. Sv. Čech.
Abel = V. Šolc.
Abigail = Hedv. Horáková.
Abrahamides Izák = Hrochotský.
Acerk R. = Dr. Ant. Krejcar.
A. D. = Ant. Dolenský.
Ad. P. = Adolf Piskáček.
Adam E. = Karel V. Havránek.
adv. (Mor. Slez. Revue) = Adolf Veselý.
Achotrab = J. Bartocha.
—ák = Ladislav Novák.
Akron Albín Jan = Vrchbělský.
Akrovoh J. M. (v Palečku) = Josef M. Hovorka.
Albieri P. = Jan Mucek.
Alap = Arnošt Procházka.
Aldebaran = Jakub Arbes.
Aletinus Adam a Mikuláš = Pravda?
Alfa = Adolf Vašek.
Alfa Omega = Václav Molenda, (Mollenda).
Alfred = Ant. Pikhart.
Alfred = T. E. Tisovský.
Aliquis = Jan Čaják.
Allegri, Allegro = Fr. Kvapil.
Allegri Bohuš = Josef Fr. Javůrek.
Ander F. = Ant. Flandera.
Andreae Vavřinec = Ondřejův?
Anger Frant. = Frant. X. Svoboda.
Anna Marie = Tilschová Anna.
Antonie Marie = Josefa Pedálová.
Antonowicz E. = Josef Baše.
Anubis = Dr. Emil Frida.
Aquilinas = Jan Vorličný.
Aquilinas Hradecký = Pavel Vorličný.
A. R. = Dr. E. Frida.
Arietto Ladislav = Dr. Lad. Šebek.
Arland Viktor = Julius Skarlandt.
Arleth Louis = Jindřich Koblic.
Arminius (v Palečku) = Ig. Herrmann.
Artemisius = Mikuláš Černobýl.
Arti = Dr. Arnošt Kraus.
Artopoeus Pardubský Kašpar = Pekař?
Astur = G. H. Schauer.
aš = Dr. Ant. Šilhán.
Auerbekcius Maximilian = Biber.
Autor Nejmenovaný = Dr. Vácsl. Řezníček.
A. Ž. = Svatopluk Čech.

B.

Bbg. = Dr. Jan Branberger.
Babinský = St. Řehák.
Balan A. F. = Dr. Pavel Durdík.
Barákovský = Josef Barák.

Bardoun Vojtěch = Josef Koněrza.
Barta J. = Vlad. Čech.
Bartoloměj (Bartoš) od sv. Jiljí = Písař?
Barvíř Jan = Jan Malíř.
Bavor Josef = Jos. V. Sládek.
Bažant Frant. = Svat. Čech.
Bečvan Bedř. = B. Konařík.
Beda Mrak = K. B. Mádl.
Bejvával Jarosl. (Švanda Dudák) = Patrik Blažek.
Bél Matěj = Funtík.
Ben Amort = Dr. Ot. Fischer.
Benátský = Ant. Jaroslav Vrťátko.
Benátský J. = Václav Ráb.
Benda Václav = Svatopluk Čech.
Beneš = Jan Ladecký.
Benešovský Adam = Volf.
Benešovský Veselý J. J. = J. V. Veselý.
Beneš Šumavský = Beneš Václav.
Beňovský = F. Otto Matzenauer.
Beppo da Vinci (v Palečku) = J. Wünsch.
Berka O. srv. Friedr. Bernau.
Bergmanov Jos. = Josef Pachmayer.
Bernau Friedr. = Přemysl Bačkora.
Beskydov Jan = Jan Palárik.
Bessus = Moravec.
Bezruč Petr = Vladimír Vašek.
Bělák Vojtěch = Fr. Simáček.
Bělohrobský V. M. V. = Vojtěch Vejškrab.
Bělopotocký K. = Kašpar Fejerpataky z Klačian.
Bělský = Jan Špata.
B. F. = Jar. Vrchlický.
Bil Č. = Ibl Č.
Bilianova Marie = M. Popelková.
Bílý L. = Jaroš.
Blanický = Karel Havlíček Borovský.
Blasz Leo = Karel Sabina?
Blauhaaz V. Dr. = Jakub Arbes.
Blovský = Jos. Alex. Dunder.
Bob Alexander (Švanda Dudák) = Ig. Hermann.
Bodlák J. = Julius Myslík.
Bodlák Prokop = K. V. Rais.
Bohdanecký = Josef Jaroslav Langer.
Z Bohuslavic M. = S. Hurban.
Bohutínský E. = Vratislav Václav Tomek.
Böhmová Anna = A. B. Dostal.
Bojar Ladislav = Adolf Vašek.
Bojetický Fr. J. = Frant. Sláma.
Boleslavský = K. Ant. Madiera.
Boleslavský Havel = Josef Mikuláš.
Bor. Jan Jar. = Jan Strejček.
Borek J. = Fr. Roháček.
Borgis = Arn. Heinrich.
Boroda J. = Jaroslav Barth.
Borotínský Jaroslav = Jaroslav Zyka.

Borovský Havel = Karel Havlíček.
Bořický Zděslav = M. Tyrš.
Boskovic L. = Josef Pilnáček.
Boskovský = Jos. Alois Kouble.
Bošínský = Sam. z Tardy.
Božek Karel = Hynek K. Bouška.
Božislava = Františka Pichlová, roz. Svobodova.
Brádelský = M. A. Hrubý.
Brádelský Jos. = Jos. Klvaňa.
Branický Milán = Jos. Fr. Rejzek.
Brauner Leon srv. Miloš Marten.
Brázda Jan ze Zlámané Lhoty = Dr. Ant. Lenz.
Brázda z Křenovic Václav = Kar. Marian Šubrt.
Brodská Mila = L. Grossmanová.
Brodský Adam = Jiří Tesák Mošovský.
Brodský Bohumil = Bohumil Zahradník.
Brodský Břetislav = Břetislav Jedlička.
Brodský Martin = Jos. Václav Frič.
Brtnický M. = Matěj Procházka.
B. R-ý. = J. V. Bohuslav.
Brych = Jan Ladecký.
Brzorádová E. = E. Cichrová.
Břečťan V. = Dr. J. Karásek.
Březanovský Jaromír = Jan Šrámek.
Březina Ot. = Václ. Jebavý.
Břitva Vendelín = Ig. Herrmann.
Bříza J. = Svatopluk Čech.
—bs = Emanuel Stránský.
Bšk = Hynek K. Bouška.
Bučovský H. = Ignát Hořica.
Budislav = Jakub Malý.
Budínská = Antonie Melišová-Körschnerova.
Budínský L. F. = L. Frič.
Buchtoslav Abyvásdrad = Václav Filípek.
Budil = Jul. Myslík.
Buk Fr. Vratislav = Dr. Václav Plaček.
Bulík E. = E. Bulský.
Bureš Jaroslav = Svatopluk Čech.
Bušil = Dr. Jos. Durdík.
Bursa = J. Ladecký.
—by = J. S. Machar.
Bý = Fr. Bílý.
Bydžovský z Florentina Marek = Moravec.
Bydžovský J. B. = Němec.
Bydžovský Jiří = Kezelius? srv.:
Bydžovský Jiří Kezelius = Kecal?
Bysterský = Jiří Janoška.
Bystřický Květoslav = Jan Nep. Lhota.
Bystřický Ed. Reich = Edvard Reich.
Bystřina Otakar = Ferdinand Dostál.
Bystroglazov A. D. = Alois Durdík.
Bzenecký Vácslav = Bartošek.

C.

C. P. = Karel V. Havránek.
Caepola Izaiáš = Cibulka, spolupřekladatel biblí Kralické.
Caliban = Václav Hladík.
Calixtus de Ense = Kačer Josef.
Calma Marie = Marie Hurychová-Veselá.
Calvi Jan = Křišťan.
Campanus = Zvon? (Jan C. Kutnohorský, Matyáš C. Kutnohorský, Jan C. Vodňanský).
Capito Jan = Hlaváč.
Carchesius Martin = Kraus z Krausenthalu.
Carolides z Karlšperka Jiří = Mělnický.
Cicada Jan Vácslav = J. Kodeda.
Cidlinský B. J. = Bohumil Janda.
Cigáň Janko = Ing. Ján Botto (Prúdy).
Cichoraeus Tobiáš = Čekanka.
Cikada viz Cicada.
Cikart Theofil = Bohdan Lad. Tyšler.
Civilius Jan (Lomnický) = Měšťánek.
—ck. = Karel V. Havránek.
Codicillus z Tulechova = Knížka? (Jakub, Petr, Jan, Benjamin).
Cochius = Ctiboh Zoch.
Columella Stříbrský Josef = Holoubek?
Cornu = Jan Roh též Domažlický.
Crinitus Zikmund Stříbrský = Vlasatý.
Crinitus z Hlaváčova David = Vlasák.
Cultrarius = Matěj Žatecký.
Cunctator = O. S. Kostelecký.
Curius = Matěj Dvorský z Hájku.
Cvrček Goliáš = Ig. Herrmann.
Cyliak Hubert = Arnošt Procházka.

Č.

Č. = Svatopluk Čech.
Čacká Marie = Františka Pichlová, roz. Svobodová.
Čamburský = Petr Kompiš ml.
Čas J. = Jan Nečas.
Čáslavský F. H. = Ferd. Holinka.
Čáslavský Jakub = J. Zach.
Čebratský K. S. = Karol Salva.
Čech = Věnceslav Frost.
Čech J. D. = Jindřich Dvořák.
Čech Pravdomil = F. S. Studnička.
Čech Václav = Dr. R. Kronbauer.
Čechtický = Matěj Janda.
Čejka B. = Svatopluk Čech.
Čejkovský Svatopluk V. = Josef Wurm.
Čekal Xaver = Čeněk Kalandra.
z Čenkova Emanuel = Emanuel Stehlík.

Čenský = Josef Pachmayer.
Černinský = Dr. Václ. Drozda.
Černohorská Hanna = Fr. Svobodová.
Černovič L. = L. Domečka.
Černý Bohuslav = Josef Thomayer.
Černý Filip = Svatopluk Čech.
Černý Filip = Dr. Jos. Thomayer.
Černý Fr. Dr. = Fr. Bačkovský.
Červený J. = Ant. Macek.
Čerych Otakar = Svatopluk Čech.
Činoveský J. F. = Jan Čechomil Formánek.
Čížkovský Fr. = Fr. Jar. Rubeš.
Čočka Fabián = Václav Čeněk Bendl.
Čtrnáctý Pavel = Em. Miřiovský.

D.

Dačický = Valkenberger z Valkenberka.
Dačický = Rudolf Alfréd.
Danieli Štěpán = B. Němcová.
Daňkovský E. M. = E. Musil.
Dárnok = Jos. D. Konrád.
Debrnov J. S. = J. Srb.
Dentulinus (Dentulus) z Turtelsteinu Vít = Zubáček.
Deogratias Jos. = Jos. D. Konrád.
De profundis = J. Zachej.
Dětenický R. N. = Roman Nejedlý.
Devítský J. P. = Jos. Procházka.
Divišovský Jan = Jan Šťastný.
dixi = Dr. Václ. Flajšhans.
Dlouhý Max = Dr. Justin Prášek.
Dobroslavský Bohuš = Ad. Černý.
Dobrota Smíchorad = Frant. Vladislav Hek.
Dobrovlastka = Josefa Pedálova.
Dobrovský Josef = Jos. Doubravský.
Dobršínský = Jakub Hrab.
Dohalský Bořek = Frant. hrabě Dohalský z Dohalic.
Dohnal Antoš = Leopold Hansman.
Doksanský Václav = Václav Buryánek.
Dolanský L. = J. Khek.
Dolejšů Venoušek = Jos. Skružný.
Dolf A. = Dr. Ad. Stránský.
Dolina Jos. = Josef Kálal.
Dolores = Hanna Prusíková.
Domažlický = Jiřík Stiela, viz Cornu.
Donovský V. Z. = Václav Žížala.
Dorogoj = Vinc. Červinka.
Doubrava J. = Svatopluk Čech.
Doubravská Marie = Mar. Červinková-Riegrová.
Doubravský Beneš = Karel Jonáš.
Doubravský Václ. = Václav Slosar.
Dovalovský = Petr Kompiš.

z Drahejšova Alois — Al. Horvorka.
Drahlovský = Josef Čapka.
Drašar = Jos. Václ. Justin Michl (též Michal).
Drienčanský Slavoj = Pavel Dobšínský.
Drnkačka = Fr. Hrnčíř.
Drn J. = Dr. Robert Nápravník.
Drtina Filip = Ig. Herrmann.
Dubec A. J. = Al. J. Krejčí.
Dubinský K. = Josef Jiří Kolár.
Dubrovská Teréza — Teréza Koseová.
Dubský = Fr. Tesař.
Dubský = Dr. J. Vysloužil.
Duhan Ondřej = Q. M. Vyskočil.
Duchoň Ivan = Václav Krofta.
Dumavský Aleš = Fastr.
Dumný Miloslav — Daniel M. Bachat.
Dumontová Matylda — Gabr. Preissová.
Dusarov — Dr. Jan Mallý.
Dušan Vilém = Dušan Vilém Lambl.
Dušek Karel = Jar. Kvapil.
Dvorský Fr. = Břetislav Jedlička.
Dvořák Pavel = Karel Elgart.

E.

Dr. E. K. (Mor. Slez. Revue) = JUDr. Ed. Krajíček.
Efr. z K. — Fr. Kvapil.
Efkem Ot. Dr. — Dr. Ferd. Tomek.
Edgar Emil — Emil Kratochvil.
—ej— = Dr. Hejda.
Elr = Jan Emler.
Erben V. = Vlad. Čech.
Erythraeus = Matěj Červenka.
Etesius Matěj (Sušický) = Chládek.
L'Étranger = Josef Matějka.
Eudonym P. S. = Jan Spáčil.

F.

F. K. (Rozhledy Liter. 1886) — Frant. Kvapil.
Fa Presto = Karel Mašek.
Falco Václav Písecký = Sokol?
Falsacappa Juan Ejaroslao (v Palečku) = Jan V. Veselý.
Farkačová Arnoštka = Fr. X. Svoboda.
F. A. U. z B. — František Augustin Urbánek.
Faustin = Karel Klostermann.
Faustin F. = F. S. Procházka.
Flazius = Bartoloměj z Čenkova.
Fra-Martinovič = Frant. Procházka, gymn. professor.
Ferus Jan = Jiří Plachý.
Figulus = Fr. Hrnčíř.
Filištín Petr = Ant. Koukl.
Filomates (Dačický) Matouš = Valkenberger z Valkenberka.
Fingal Petr = Frant. Fingl.
Finitor = Mikuláš Konáč z Hodištkova.
z Finberka J. V. — Jan Václav Svoboda.

Dr. C. Folkior = J. S. Machar.
Foltýn = Josef Stivín.
Fortius Jan = Jan Chyba z Kouřímě.
Fr. Bý. = František Bílý.
Frey Otokar = Dr. O. Fischer.
Frič Luděk = Jan Lier.
Frou-Frou (v Palečku) = Ig. Grunert.
Futurus = Ladislav Kunte.

G.

Gall Ivan = Ján Halla (Sl.).
Galli Žlutický = David Havlův.
Gamma = Gustav Jaroš.
Gaspardi = Jos. Vl. Kašpar.
Gaston Humbert = Jiří Guth.
Gemma = Jakub Arbes.
Georgov Ilja = A. Sova.
Gero = G. R. Opočenský.
Glosius = Jan Pondělský.
Gryll z Gryllova = Cvrček (Jan, nar. 1531—1600, Matyáš 1551—1611).
Guillon Otto = Dr. Otokar Theer.
G. V. (Giovanni Vranini) = Svatopluk Čech.

H.

H. (Nár. Listy, feuilletony) = Václav Hladík.
H. (Nár. Listy) = Vilém Heinz.
h—a = Hynek Babička.
Habakuk Ivan = Jakub Arbes.
Hájenský J. = J. Havelka.
Hájomil = Bohuš Klimo.
Hák František = Dr. Václav Plaček.
Halina O. = Dr. Ot. Mokrý.
Hána = Ferd. Censký.
Hanák J. F. = J. Funtíček.
Hanák Oldřich = Eduard Reich.
Handa Goring = Anna Jehličková.
Hanský Jan = Dr. Prokop Haškovec.
Harden Zd. = Dr. Jaroslav Hendrych.
Hart F. O. = Emanuel šlechtic z Lešehradu.
Hašek Roman = Josef Hašek.
Haštalský J. Sl. = Vincenc Vávra.
Havel Martin = M. A. Šimáček.
Havlasa Jan = Jan Klecanda ml.
Havlín Josef = Josefina Havlíkova.
Havlovský Josef K. = Josef Kořátko.
Havluj L. = J. Vl. Hrubý.
Havran = Vlad. Roy (Sl.).
Hejna Vojtěch = Ferd. Censký.
Heliconiades = Pavel Lucín.
Hellmuth Fritz = Siegfried Jellinek.
Helmerová Marie = M. Stejnichová.
Henkelt = Josef Jiří Kolář.
Henry = Vilém Heinz.
Hermín = Dr. Hermenegild Jireček.

Herynk Stanislav (Sv. Dudák) = Ig. Herrmann.

Heřmánek Jos. = Ig. Herrmann.

Hilar K. H. = Karel Bakule.

Hjalmar Jatgeir = Fr. Kvapil.

Hkb. (H. K. B.) = Hynek K. Bouška.

z Hluboké Eva =Ruž. Jesenská.

Hněvkovský Louis = Q. M. Vyskočil.

Hoděta Prokop = Fr. J. Rypáček.

Hofman J. = Svatopluk Čech.

Hoch Jan = Dr. V. V. Štech.

Holas = F. X. Šalda.

Holínský = Josef Grafek.

Holiňský Karel = Hynek K. Bouška.

Homolovič Ladislav = Ladislav Homola.

Horáková Hanna = Luisa Rigelova.

Horal = Peter Bella (Sl.).

Horin = Jan Uram.

Horník T. = Jos. Kaj. Tyl.

Horský E. = Dr. Č. Zíbrt.

Horský K. = Em. Miřiovský.

Horský L. = Fr. L. Hovorka.

Horský Lad. = Lad. Dolanský.

Horský Otakar = Ot. Klazar.

z Hory Ladilav = P. Antonín Ladislav Dlask.

Hortensius = Jan Chyba z Kouřími.

Hořan = Arnošt Procházka.

Hořický Alois = Alois Adolf.

Hořínský = Josef Karel Hausmann.

Hořínský Jaroslav = Michael Marhan.

Hostinský Záboj = Petor Kellner.

Hostivít Fr. = Fr. Táborský.

Hostounský Jan = Peit.

Hovora Janko = Jan Neruda.

Hradecký = Karel Adámek.

Hradecký Jar. = Fr. Ulrich.

Hradecký F. A. = Frant. Ant. Zeman.

Hradecký Jan = Ráček.

Hradil Prokop = Svatopluk Čech.

Hradištský J. D. = Jan Dunovský, nověji K. Adámek.

z Hrádku Jaroslav = Jos. Straka.

z Hrádku Ludmila = Božena Němcová.

Hradská Anežka = Ludmila Sebková.

Hrodištský = Jos. Alexander Dunder.

Hroch Max = Dr. Č. Zíbrt.

Hromotluk Konarovic Marcian = Frant. Lad. Čelakovský.

Hron Bedř. = Vratislav Václav Tomek.

Hrubý Jan = J. Havelka.

Hubáček Gustav = Alexander Stráně.

Hurt V. Akle = Ant. V. Truhelka.

Hussonius = P. Václav Pacovský.

Hvězda Jaromír = F. E. Tisovský.

z Hvězdy Jan = Jan Jindřich Marek.
Hviezdoslav = Pavel Országh (Sl.).
Hynek J. Str.(atimír) = J. V. Frič.

Ch.

—ch = J. Br. Zoch (Sl.).
Charda Václav = Václav Stach.
Charpentier L. = Lad. Tesař.
Chlad B. = B. Chaloupka.
Chládek = Rud. Pokorný.
Chlumecký Adam = Fr. Kužela.
Chlumecký Jaroslav = Dr. Jarosl. Goll.
Chod Cyrill = Eduard Jelínek.
Chodovský P. J. F. = Fischer.
Chomutický = Gabriel Václav.
Chopin Jules = J. Pichon.
Chorvatecký = Josef Dürych.
Chrám Fr. = Fr. Chramosta.
Chrástecký = Jan Květoslav Klumpar.
Chrástecký K. = Jos. Václav Kašpar.
Chvojnický Franko = Frant. Viktor Sasinek.

I.

—il = Fr. Kvapil.
—il = Zamrazil.
Ignota = Bož. Novotná (Kunětická).
Iler Jan = Jan Lier.
Ilja Georgov = Antonín Sova.
Indický Karel = Karel Štědrý.
Interim = Dr. Karel Hoch.
Institoris = Michal Mošovský.
Ivanová Bohdana = Dora Hanušová.
Izborský Bolerín = Antonín Marek.

J.

—j— = Václav Filípek.
J. J. B—V. = Jan V. Veselý.
Jablonský Boleslav = Karel Eugen Tupý.
Jaborské Antonín = Dr. Frant. Brzobohatý.
J. D. (= J. Doubrava) = Svatopluk Čech.
Jakubovič Janko = Jakub Arbes.
Jalovec Václav = Fr. Chalupa.
Jalovec Vojta = Dr. V. Rezníček.
Jamot R. E. = Dr. Josef Thomayer.
Jančík = Mikuláš Štefan Ferienčík.
Jandova Žofie = Fr. Lad. Čelakovský.
Jan Otta viz Otta Jan.
Janota Pavel = Jos. Jak. Toužimský.
Jarkovský Karel = V. Prasek.
Jarkovský Stanislav = Dr. Jiří Guth.
Jaro = Jaroslav Hilbert.

Jaroš H. = Jaromír Hrubý.
Jarovec B. = Dr. J. V. Šimák.
Jasmín Petr = Ant. Klášterský.
Jatgeir Hjalmar = Fr. Kvapil.
Javor J. K. = Josef Kouba.
Javorský Ivan = Jan Javornický.
Javorský K. O. = K. Hubálek.
Javorská Eliška = Marie Novotná.
Javůrek P. = E. Pešková.
Jean Juan Giovanni (Šv. Dudák) = Jan Červenka.
Jedlička F. F. = E. Pešková.
Jedličková Vladimíra = Ed. Klas.
Jehuda Kara Ben = Karel Juda.
Ještě někdo = Václav Filípek.
Jevický = Jan Černý.
Ježatec = Fr. P. Malý.
Jičínský Blažej = Domina?
Jičínský K. = Kristian Stefan.
Jičínský Václav = Videman?
Jílek Jan = Jan Thon.
Jilemnický Jan = Jan Bapt. Herzog.
Jílovský Emanuel K. = Emanuel Koliha.
Jimramovský V. M. = Vil. Mrštík.
Jirka J. = J. Funtíček.
Jirota Vojtěch Sl. = Vojtěch Hajnrich.
Jiřík Václav = Eduard Václav Kühnel.
Jizerský Al. J. = Al. Jirásek.
J. K. = Dr. Jan Herben.
Jocassius = Vít Přerovský.
Jobek = Dr. Jos. Štolba.
Johanna Marie = Jindřiška Ritterova.
Jonáš = J. Guoth (Sl.).
Jordán Blažej = Louis Křikava.
Jordán J. P. = Dr. Fr. Palacký.
Jordán J. P. = Frant. M. Klácel.
Josefovič Josef = Josef Baše.
Jošifovič Vojan = Jonáš Záborský.
J. S. (J. Stára) = Svatopluk Čech.
Jsfc, Josefovic = Josef Jungmann mladší.
Junica = Vincenc Pavel Žák.
Justova Božena = Božena Kvapilová.
Juvenal = Jan Klecanda.

K.

K. J. Č. (Mor. Slez. Revue) = bratří Čapkové.
Kadeřavský = Fr. Bohumil.
Kajetán J. = Dr. Jos. Tumpach.
Kaldunov Emil = Adolf Vašek.
Kalenský Boh. = Boleslav Schnabl.
Kalenský Josef = J. Urbánek.
Kalina = Jan Klecanda.
Kalina J. = Dr. J. Herben.

Kalina Ondrej = Dr. Jan Smetanay.
Kalivoda = Fr. Vodseďálek.
Kalmus J. = Svatopluk Čech.
Kalous Václav = Svatopluk Čech.
Kalous-Sůva-Vejanský Matyáš (v Palečku) = Dr. Miroslav Krajník.
Kamejský V. T. = Václav Tumpach.
Kamenický Fr. Jaroslav = Vacek.
Kamenický Stanislav = Stanislav Řehák.
Kamenický Vít = Marchio?
Kaminský Bohdan = Karel Bušek.
Kamýcký Vl. = František Splíchal.
Kaňka = Ig. Herrmann.
Kapihorský Šimon Eustach = Všetečka.
Kapitáň = Michal Bodický.
Kapr J. = Karel Červinka.
Kara Ben Jehuda = K. Juda.
Karafiát Jos. Fl. = Jos. Flekáček.
Karas Severin = J. E. Kosina.
Karásek Jiří ze Lvovic = Josef Karásek ze Lvovic.
Kardašovský Karel = Boleslav Jablonský.
Karel Franta = Sellner.
Kazda Jan = Svatopluk Čech.
Kašparides Šebest. = Jakub Arbes.
Kdosi od nás = Jakub Arbes.
Keládruh M. A. = Jos. Frant. Hurdálek.
Kerry = Dr. Václav Tille.
K. H. = Karel Hoch.
Kladenský Václav Svatopluk = P. Václav Stulc.
Klatovský, viz též Strnad.
Klatovský Čáp = Kar. B. Storch.
Klatovský Jan = Leb.
Klatovský Karel Boleslav = K. Storch.
Klatovský Vít = Falckrab?
Kletenský Prokop = Dr. Hugo Toman.
Klíč Josef = Josef Václav Petr Dittrich.
Klimentič Kliment = Klim. Čermák.
K. M. B. = Dr. V. Flajšhans.
K. M. C. = M. Čapek.
Knedlhans = Jan S. Líblinský.
Kněžovský = Václav Hornof.
Knížka Petr = Kodicil Petr z Tulechova.
z Klopota Jan = Jan Michal.
Kohoutek = K. Havlíček-Borovský.
z Kohútových Kamenů Jan = Jan Hanke z Hakenstejna.
Kokořínský Václ. Hanuš = Václav Reischl.
Kol. V. =Vincenc Červinka.
Kolár Jos. Jiří = J. J. Kolář.
Kolčavský K. C. = Karel Cupr.
Kolenský V. = Vojtěch Novotný.
Kolda Malínský = J. Lacina.

Komár Spytihněv (Šv. Dudák) = Ig. Herrmann.
Konšel Kazimír = Dr. Aug. Ráth.
Kopanský Fr. Sl. Š. = Frant. Slavomil Tomíček.
Kopecký Jan = Frant. Bartoš.
Kopecký Jar. = Dr. Miroslav Krajník.
Kopidlanský Ant. = Pfleger.
Kopřiva = Jan Klecanda.
Kopřiva Ivan = Jakub Arbes.
Kopřiva Petr = Petr Kopal.
Kordeš Bořivoj = Fr. Pravoslav Volák.
Kosorkin = Samo Cambel (ml.).
Kosořský = Jos. Bojislav Pichl.
Kostelecký Oldřich = Oldřich Seykora.
Kostka B. = Bronislava Herbenová.
Koťátko Jos. = Jos. K. Havlovský.
Kotouček Kar. = Josef Koněrza.
Koudelka Ant. = Jan Wagner.
Koucký K. Z. = Karel Zákoucký.
Kouřílek Medard = Jakub Arbes.
Kouřímský = Václav Jindřich Zyvalda.
Kozák Jaroslav = Fr. Procházka.
Kozodolský = Samuel Tomášek.
Kožíšek = Martin Pelzl.
Královehradecký = Jiřík Anděl.
Královcova M. = Fr. Roháček.
Kralupský = Jan Jodl.
Krána J. B. = Kristian Stefán.
Kranz J. B. = Kristian Stefán.
Krasko Ivan = Jan Botto ml.
Krásnohorská Eliška = Eliška Pechová.
Krasoslava A. = Nepomucena Sikolová.
Krašovský Ant. = Dr. Ant. Snajdauf.
Kresťanovič = Eduard Sándorfi.
Krim A. = Em. Miřiovský.
Křivoklátský = Jan Slechta.
Křivoláček = Ondřej Dačický z Heslova.
Krtský, viz Melisaeus.
Křen Karel = František Zgoda.
Kříž Adam = Gustav Jaroš.
Kudrna Jan = Fr. Boháček.
Kudrna Václ. = Jan Wagner.
Kudrnka Florian = Josef Bubeníček.
Kukučin Martin = Matej Bencúr.
Kunětická Božena = Bož. Novotná.
Kunz Pavel = F. X. Salda.
Kursa V. = Jakub Arbes.
Kurt M. = Dr. Maxm. Kunert.
Kutenský J. M. = Jos. Mírumil Pohořelý.
Kuthan = Jan Ladecký.
Kutnohorská Anna = Anna Petrová.
Kutnohorský = Josef Bačkora.
Kutnohorský B. = Josef Braun.
Kutnohorský Miroslav = Jos. Kaj. Tyl.

Kutnohorský Mírumil = Josef Mírumil Pohořelý.
Kutnohorský Mírumil = Ant. Dolenský.
Květ Jaroslav = Duchoslav Panýrek.
Květ K. M. = Karel Zarda.
Květenský A. = Al. Matuška.
Květenský J. = Ervín Špindler.
Květnický Jaroslav = Fr. A. Zeman.
Květoslav = Jar. Květoslav Lhota.
Kýčerský = Pavel Kokeš.
Kyselka Slanovodský = Dr. Fr. Brzobohatý.

L.

—l (Národní Listy 1884, Rozhledy Liter. 1886) = Fr. Kvapil.
—la = Emanuel Chvála.
Ladimír = Fr. Matouš Klácel.
Laetus = Veselý? (Jan 1582, Lukáš z Telče.).
Lakosil Lambert = Arnošt Procházka.
Lambert Loza = Lambert Valnoha.
Landškrounský = Vladimír Subar.
Lang H. = Ant. Vančura.
Lanius J. M. = Jan Miroslav Masák.
Lánský V. = Jan Bohumil Janda.
Larin S. = Dr. Pavel Durdík.
Laskomerský = Dr. Gustav Zechenter.
Laubová Jindřiška = Dr. Václav Plaček.
Laurentiades = Jiří Kostelecký.
Lažanský Em. = Em. Züngel.
Lažanský Svatopluk = Frant. Stejskal.
Lebeda Vavřinec (ve Sv. Dudáku) = Ig. Herrmann.
Leda = JUDr. Ed. Lederer.
Ledecký = Jan Solín.
Léman Fr. = Fr. Dohnal.
Leonier Max = Jan Pavlík.
Leovitius a Leovicia = Cyprián Lvovický z Lvovic.
Lešan A. K. = Ant. Klášterský.
Lešetický E. = Emanuel šlechtic z Lešehradu.
Letninský K. = Karel Lambl.
Letinský D. V. = Dušan Vilém Lambl.
Letinský K. = Karel Milan Lambel.
Lévarsky = Ant. Štefánek (Sl.).
Lgj = Josef Logaj.
Libčanský F. C. = Fr. Cyr. Kampelík.
Libenský Václav = Josef V. Krejča.
Libertas = Ant. Svoboda.
Liberté V. L. = Fr. Cajthaml.
Libín T. = Bohdan L. Tyšler.
Libínský Milín = Frant. Aug. Urbánek.

Liblinský J. S. — J. Slavomír Knedelhans.
Libochovický P. = Jan Ev. Purkyně.
Libochovský Jos. = Jos. Vl. Hrubý.
Libunský Fr. = Frant. Václav Zelinka.
Lidée A. M. = A. Tichý.
Lihovecký = Lud. Izák.
Lilie Milada — Fr. Slav. Štěpánek.
Limé Arnošt = Emil Utitz.
Linteon = Litoměřický z Pilsenburku.
Líp = Václav Filípek.
Lípa Petr = Pavel Nebeský.
Lipenská Viola = El. Machová.
Lipenský — Tobiáš Závorka.
Lipenský Jaroslav — Ant. Přibyl.
Lipín Vítězslav — Fr. Procházka.
Lipina C. = Čeněk Ibl.
Lipňanský Pravdoslav — Jan Lepař.
Lipnický E. H. = Hrabal.
Lipnický Jaroslav = Max Van-čura.
Lipnický Ladislav = Fr. Bauer.
Lipovec Jar. — Fr. Jaroslav Kubíček.
Lipovský V. — Václ. Matyáš.
Liptay Fráňa = Hroboň.
List Pavel — Josef Schwab.
Lišovský Davorin — Martin Kříž.
Liškovský M. = M. Jandík.
Litera Jan = Dr. Jan Herben.
Litněska Jaroslava = Barbora Štětková.
Litněnský J. Jaromír — Jos. Štětka.
Litoměřický z Pilsenburku = Linteo?
Litoměřický X. = Xaver Menhard.
Litomyšlský Tobiáš — T. Mouřenín.
Litovanský Pravda = Hynek z Valdšteina.
Loh Ivan = Jos. Holý.
Lomnický J. H. — J. Havelka.
Lomnický J. V. = Jan Vávra.
Lomnický Šimon — Fr. Šimon.
Lonek J. — Svatopluk Čech.
Long Tom = L. Lošťák.
Longinus = Dr. Arnošt Dittrich.
Loquis = Martin Húska.
Loštický J. — J. Havelka.
Loučovský J. A. G. — Jan Ambrož Gabriel.
Lounský A. M. — Ant. Mojžíž.
Lounský Frant. Jos. — Fr. Jos. Dobicer.
Lrd. = Milan Lichard (Sl.).
L. P. C. = Dr. Al. Kolísek.
Lučkov — Lad. Učík.
Lupen Cyrill = Lambert Valnoha.
Lutinov K. = Karel Dostál.
Lužan Karel — K. Čvančara.
Lužanský E. Z. — Em. Züngl.

Lužická Věnceslava = Anna Srbová.
ze Lvovic Jiří Karásek = Josef Karásek ze Lvovic.
Lykyška = P. Jan Vlček.
Lyska Vojtěch = Svatopluk Čech.

M.

M. B. = Přemysl Plaček.
Maginhradský Janko = Ján Botto.
Magurský = Záborský Jonáš.
Mahen Jiří = Antonín Vančura.
Mahr Pavel = Emanuel šlechtic z Lešehradu.
Machatý Vojta = Ig. Herrmann.
Mája Z. = Hana Kvapilová.
Majerová Marie = Marie Stivínová.
Majordóm = Dr. Jos. Thomayer.
Malický Jan = J. V. Kamarýt.
Malina Václav = Svatopluk Čech.
Malínský Kolda = Jos. Vl. Kašpar.
Malíř = Jos. Kopal.
Málokdysmutný = Šebest. Hněvkovský.
Malý Karel = K. V. Havránek.
Manětínský = Adam Viktorin.
Mansvet Quido = Fr. Klement.
Marchio = Vít Kamenický.
Mareš = Jan Ladecký.
Marie Johanna = Jindřiška Ritterová z Rittersbergů.
Maria Jaroslav = Jaroslav Maria Mayer.
Marie Anna = Mar. A. Tilschová.
Marinský Hanuš = Jan Kožíšek.
Marten Miloš = Miloš Šebesta.
Martin Josef = Jaroslav Martinec.
Martinec Jaroslav = Josef Martin.
Martinovský Jos. = J. L. Hrdina.
Maruška J. = Josef Merhaut.
Masařík Jos. = Jos. Jindřich Řezníček.
Maškovský Danko = Daniel Maróthy.
Matohlávek Damian = Jakub Arbes.
Maťásek K. = Jakub Arbes.
Mauritius = Josef Heřman Agapit Galaš.
Mcelský Jaroslav = Jos. Jar. Váňa.
Medardus = Jos. Jiří Kolář.
Merklínský V. = Ed. Valečka.
Metař = Josef Nosek.
Meziřický = Adam Hubec z Riesenbachu.
Městecký Heřman = Rudolf Pokorný.
Městecký Jan = Václav Vilém Trnobranský.
Městecký K. = Karel Zákoucký.
Městský = Josef Aug. Urbánek.
Michal = Josef Václav Justin Michl.
Mikulášský J. S. = Jan Svoboda.
Milenovský Jaromír = Jan Šrámek.

Milesius Eliáš Rejšický.

Miletínský J. E. = K. J. Erben.

Milín Rudolf = Fr. J. Svoboda.

Miloslavín — Viliam Pauliny-Tóth.

Miloš Vilém = Molnár.

Minický = Václav Svoboda.

Mirceltic Z. = Josef Braun.

Mirka, Mirkovič - Em. Miřiovský.

Mirohorský = Emanuel Salomon Friedberg.

Mírumil = Josef Mírumil Pohořelý.

Mirza F. H. — Slegr.

Místecký Ferd. P. = P. Ferdinand Pečka.

Miškovský Gustav B. = Gustav Bambas.

Mithridates = J. S. Machar.

Mitis (Tichý) z Limuz Tomáš — Kamarith.

Mitovský = Antonín Horn.

Mizius = Vojtěch z Freiberka.

Mjur V. = Rud. Pokorný.

Mladen =Mikuláš Štěpán Ferienčík.

Mlynar B. D. — Bohuslav D. Molnár.

Mnišecký J. D. - J. Doubrava.

Modličanský = Sixt Palma.

Moir A. Rosenzweig.

Monte Cerígo = A. Černianský.

Moravičanský Fr. Pluskal.

Moravský Gustav = Gustav Pfleger-Moravský.

Moravský J. = J. Hudec.

Moravský O. = Edvard Reich.

Mošovský = Jiří Tesák.

Mošovský = Michael Institoris.

Moštěnský - Ant. Matzenauer.

Možný = Jan Ladecký.

Možný Karel = Ot. Sadovský.

Mráz K. D. = Karel Domorázek.

Mrkva Antoš = P. Fabian Ovesný.

Mrskorád = M. V. Bělohrobský.

Mšenský = Chobot (též Chobotides) Jiřík.

Muromec Ilja = Kar. Štěpánek.

Musofilus = Jan Soběslavský.

Mutov Jindř. = Dr. Jos. Tumpach.

Muzcéný = Fr. Hrnčíř.

Mýčenín = Karel Irenej Černý.

Mydloslav = Viliam Pauliny-Tóth.

Mylnar = Bohuslav D. Molnár.

Myslimír = Josef Myslimír Ludvík.

M. z B. V. = Frant. Aug. Urbánek.

N.

N. (Mor. Slez. Revue) = K. St. Neumann.

Náchodský = Josef Krapka.

Napodolcius viz Rosacius.

Narcis = Ladislav Narcis Zvěřina.

Nasica = Josef Nosek.
Navarovský V. = Alois Václav Svoboda.
Nebeský El. Fr. = Coelestin Hájek z Hájku.
Neklan Alexander = Karel Jan Rohan.
Neklan K. = Karel Kálal.
Nemo = K. B. Mádl.
Nemo = Hynek K. Bouška.
Neresnický = Juro Slávik (Sl.).
Neslovský A. H. = A. H. Sokol.
Nezabudov = Bohuš Nosák.
Nezmar Vladimír = Lad. Kunte.
Němčický M. = Fr. M. Vrána.
Německobrodský Jan = Romanec.
Nězdanov = K. Sezima.
Nigellus viz Trojanus.
Niger = Jan Černý.
Nigrinus = Jan Černý, český bratr.
Nikolaides = Jachym Lišovský.
Nosek R. = Růžena Nosková.
Novák Fr. = Frant. Bartoš.
Nováková Viléma = J. Lier.
Novodvorský Hanuš M. = Dr. J. Máchal.
Novohorský Karel = Karel Vorovka.
Novohradecký = Abraham Rusín.
Novohutský Frant. B. = František Brožík.
Novoknínský = Petr Miroslav Veselský.
Novopacký J. B. = P. Josef Beran.
Novostrašecký = Václav Jiří Dunder.
Novotný B. = Eliška Pešková-Švandová.
Nový Lev = Jakub Arbes.
Nudožerský = Benedikti Vavřinec.
Nymburský = Jan Herynk.

O.

Obrov = Ludevít Vl. Rizner.
—ol— = K. Kolman.
Olbracht Ivan = Karel Zeman.
Olbramovický J. = Jos. Machoň.
Ondřejovský = Rud. Demartini.
Ondřejovský = Ant. Jarosl. Strádal.
Orebský Jan = Dr. Jan Theobald Held.
Oresitrofos = Dr. Oldřich Kramář.
Orestes = Jan Ohrenstein.
Orion = Jakub Arbes.
Orlický Čeněk = Čeněk Kalandra.
Orlický Sv. = Oldřich Souček.
Orlov Jar. = M. A. Šimáček.
Osecký Jos. = Dr. Jos. Tumpach.
Osečanský Jar. = Miloš Vystyd.
Osten Jan = Jan Ohrenstein.
Ostravický Čeněk = Antonín Hütler.
Ostravský K. Fr. = Kar. Jar. Bukovanský.

Ostrovský Štěpán = Václav Zelený.
Ostriežsky = S. Osuský (Sl.).
Ostrý R. = Dr. Ant. Krecar.
Osvětič Hanuš = J. Al. Očadlík.
Otaslavský Ant. = A. Peška.
Otavský Zdeněk = Jan Matzner, ml.
Otta Jan = V. V. Janota.
Otomar V. = O. Viglic.
O. U. = Svatopluk Čech.
Oujezdecký (z Oujezdce) = Martin Lupáč.
Oujezdský = Adam Klement.
Oustecký B. P. = Bedřich Peška.

P.

p. (Mor. Slez. Revue) = J. K. Pojezdný.
P. B—k = Pavel Bujnák (Sl.).
Paeonius = Prokop Světnovský.
Pacovský Pavel = Krupius?
Pachaeus = Jan Budimský.
Palát Fr. = Svatopluk Čech.
Palingerius = Jeroným Horský.
Palo = Bohdan Pavlů.
Pas de Temps Jean = Jan Nečas.
Pasquin J. = Jan Voborník.
Peckovský = Jos. Fr. Kocian.
Peckovský J. V. K. = J. V. Krecar.
Pečorin = Dr. F. X. Šalda.
Pelargus Mikuláš = Čapek?
Pelhřimovský = Jan Burda.
Pelhřimovský J. D. — J. Donát.
Periklides B. = V. Beneš-Třebízský.
Peristerius Petr = Holub.
Pessius = Ciprian Pešín.
Pestrý J. = Jos. Koněrza.
Petar Ranko = Rudolf Pokorný.
Petrovský = Gustav Maršall.
Petruškin = Jur. Kello.
Petrýn Václ. = V. Stach.
Pevný Oldřich = O. Šmejkal.
Phagelus Písecký = Vít Beránek.
Philadelfus = Martin Zámrský.
Philolog = Bohumír Dlabač.
Pcháč J. = St. Kovanda.
Pikulík = V. J. Pokorný.
Pinka Štefan = Dr. Gustav Zechenter.
Piro = Jan Antoš.
Písecký = J. Haser.
Písecký B. V. = Bedřich Vilém Spiess.
Písecký Václav = Mladič (Hladič?).
Pittnerová Vlasta = Vlastimila Weymelková.
Placalius = Tomáš Plácal.
Plešovský A. O. = A. Otahal.
Plumlovská V. B. = Vojteška Baldassari.
Plzenský Adam = Klement.
Plzenský Alois Vl. = Risenšaft.
Plzenský Ant. = Frozin.
Plzenský Jan = J. Kerner.
Počátecký J. = Jakub Škoda.
Podbělovský = Václav Stach.

Podčápský — Jan Možný.
Poděbradský V. O. = V. Pok.
Podhajský Jan = Kar. Tipmann.
Podchlumský A. O. = Ant. Okáč.
Podjavorinská Ludmila = Lidm. Ríznerova.
Podolský V. = Viliam Pauliny-Tóth.
Podolinský Branislav = Ladislav Pauliny-Tóth.
Podsvijanský = Václav Jaromír Picek.
Podtatranský = Rehor Uram.
Podtremšínský Velebín = Augustin Jedlička.
Pohorovský = J. L. Mašek.
Pohorská Leonora = Leonora Pamrová.
z Pohoře Jan = J. Voborník.
Pojezný J. K. = Jar. Doležal.
Polan Boh. = Boh. Čuřín.
Polehradský F. J. = Fr. Jos. Řezáč.
Polenský Fr. P. = Frant. Poimon.
Polenský Karel = Vlad. Knittl.
Polenský Zdeněk = Zd. Knittl.
Poličský J. V. M. = Josef Václav Justin Michl.
Polom J. B. = Jan Beránek.
Polonus (Pelčický) Valentin = Polák.
—pop.— = Přemysl Plaček.
Popelka Bilianová = Marie Bilianová-Popelková.
Pořanský V. O. = V. Peisker.
Poříčský J. = Jos. Hübner.
Potokinov B. = Jan Botto ml.
Poustka Václav = Jan V. Poklop.
Prachatický J. V. (v Palečku) = Jan Váňa.
z Prahy (de Prag, Pragensis) M. Jan = Šindel.
z Prahy Jan = Druchsa.
Práchyňský J. R. = Julius Roth.
Praporecký = Dr. Ant. Fähnrich.
Pravda E. J. = Ed. Jelínek.
Pravda Frant. = Vojtěch Hlinka.
Pravda Fr. = F. S. Frabša.
Pravda Ivan = Jakub Arbes.
Pravda Václav = Jakub Malý.
z Pravdomluvovic Ondřislav = Pavol Tomášek.
Pravdus Justicius = Jakub Arbes.
Pravý Ivan = Aug. Eug. Mužík.
Principie Satanella = Jakub Arbes.
Procházka J. = Dr. Fr. Bačkovský.
Pražský E. J. = Ed. Jelínek.
Pražský Fr. = Frant. Dlouhý.
Předměstský Václav = Václav Šolc.
Přeštický J. V. Dr. = Dr. Josef Volf.
Příbramský = Jan Karel Škoda.
Přibylová Olga = Pavla Moudrá.
Přítel = Josef Černý.
Psohlavý Jan = Jindřich Baar.
Ptáčník B. = F. X. Šalda.
Ptochaeus = Žebrák Lomnický z Budče Šimon.

Pudil Karel = Jakub Arbes.
Pulda = Jos. Funda.
Pursimuove E. = Václav Vladimír Zelený.
Pustiměřský J. F. = J. Funtíček.
Pustínský Slavomír = Alexander Balcárek.
P—y E. = Emanuel Vávra.
Pyšišvor Emanuel = Dr. Josef Hubáček.

Q.

q (Nár. Listy) = Dr. Jaromír Borecký.
Quidam = J. Vrchlický.
Quispiam (Quidam v Rozhledech) = Krista Nevšímalová.

R.

—R. = Fr. Kvapil.
—r— = Vinc. Prasek.
R. z. I. = J. V. Frič.
Radenský Bohuš = J. V. Bohuslav.
Radlinský Miloš = Vinc. Prasek.
z Radostova J. K. = Košín z Freudenfeldu.
Rafael Arcanus = Dr. Jos. Šimánek.
Rajská Anna = Anna Turnovská roz. Forchheimova.
Rajská Antonie = Bohuslava Čelakovská.
Rak Ar. = J. Novák.
Rak S. = Svatopluk Čech.
Rakovec R. = Dr. R. Dubový.
Rakovnický = Václav Kohout.
Ranko Petar = R. Pokorný.
Rapídný Lad. = Bohdan L. Tyšler.
Ratibor = Vinc. Prasek.
Ravek K. D. = Václav Kadeřávek.
Rectus = J. Hofer.
Regius = Jan Želetavský.
Regulus = Jakub Arbes.
Rémy W. A. = Vilém Mayer.
Renatus F. X. = Ot. Červinka.
Ribaldus, Peruanus, Petrus = Michal Pěčka z Radostic.
Rimavský = Jan Francisci.
Rivulus (Žlutický) Jan = Potůček.
Robin L. = Jakub Arbes.
Rohoznický F. P. = František Petera.
Rojický = Jan V. Poklop.
Rokos J. = Svatopluk Čech.
Rokyta Jan = Adolf Černý.
Rokyta Prokop (ve Švandu Dudákovi) = Ig. Herrmann.
Rolík J. = Jos. Fr. Urban.
Rolnický J. Č. = Josef Čurda.
Rollo J. F. = Jos. Fr. Urban.
Romanovský B. = Ludvík Böhm.
Ronovský M. = Ant. Semerád.
Rosacius = Tomáš Řešátko.
Rosacius = Jan Hořovský.
Rosacius = J. Sušický.
Rosacius = Matěj Soběslavský.

Rosacius = Jan Soběslavský, Musofilus.
Rosacius = Tomáš Soběslavský, Napodolcius.
Rosalba = Marie šlecht. z Lešehradu.
Rosenbaum Žibřid = George Jenkins.
Rouček A. = Svatopluk Čech.
Rousek Ant. Svat. = J. S. Machar.
Rousek Ant. = Jakub Arbes.
Rousek B. = Svatopluk Čech.
Routovský = P. Josef M. Rautenkranc.
Rovenský = Václav Karel Holan.
Rovinov Branko = Leopold Abaffi.
Rovinov Peter = Peter Rovňanek.
Rowalski Jean = Alexander Bačkovský.
Rozpakovský = Ladislav Sípek.
Rozvaha J. = Jos. Koněrza.
Rožumberský = Jáchym Kalinka.
Rubal M. A. = Přemysl Plaček.
rt = R. Těsnohlídek.
Rubín Anatol = Jan Voves.
Rubín M. = Jos. Vl. Kašpar.
Ruda Jos. = Vl. Šťastný.
Rudný Prokop (P. R.) = Jan Krejčí.
Rudý Jan Vláďa, Květoslav K. V. = Přemysl Plaček.
Rupius Norbert = Skalník.
Růžička K. = Cyril S. Moudrý.
Ryba = Josef Nosek.
Rybář A. = Svatopluk Čech.
Rychnovský = M. Škvor.
Rychnovský Jos. = Jan Wagner.
Rybařický Aug. = P. Aug. Fischer.
Ryol Vít = L. Křikava.
Rys J. = Svatopluk Čech.
Rys V. = Svatopluk Čech.
Ryšavý Julius = Dr. Jul. Nejedlý.
Ryvín Mikuláš = Anna Lauermanová.

Ř.

Říha Václav = Dr. Václav Tille.
Řetkvička Soliman (v Palečku) = Eliška Krásnohorská.

S.

S (Mor. Slez. Revue) = K. Elgart.
S. = Svatopluk Čech.
Sabinský = Karel Sabina.
Sbd. = Ant. Svoboda.
Saknipo (v Palečku) = Ota Pinkas.
Salvan Jiří = Karel Jonáš.
Samouk = Karel Bauer.
Sázavská Anna = A. Fričová, roz. Kavalírová.
Sázavský Prokop = Karel Škába.
Scipio = Šebestian Berlička.

Scribonius Jindřich = Píšek.
S. Č. = Svatopluk Čech.
Sealsfied Charles = Karel Postel.
Sedlecký = Prokop Chocholoušek.
Seidlitz Julius = Jeitteles.
Seidlová = Vilma Sokolová.
Sekytský Miloslav = Petr Veselský.
Selisko Ferd. = F. Želízko.
Selovský = S. Hurban.
Sever Jos. = Jos. Uher.
Sezima Karel = Karel Kolář.
Sigma = Dr. Adolf Stránský.
Sila Samsonyč = Dr. Vítězslav Štěpánek.
Silén Miloslav = K. Novotný.
Silorád = Michal Silorád Patrčka.
Silván V. S. = V. Šváb.
Simeon V. = Vlad. Čech.
Sinapius Jakub = Hořčický z Tepence.
Sinica J. J. = Josef Koněrza.
Sinus versus = Jakub Arbes.
Siola Al. viz Květenský.
Sirius = Jakub Arbes.
Sk (Mor. Slez. Revue) = Otakar Skýpala.
Skalický J. = Josef Petr Václav Dittrich.
Skalkovič B. S. = Beneš Method Kulda.
Skalička V. = Dr. V. Řezníček.
Skalný = Jos. Kajetán Tyl.
Skřivan Pavel = J. John?
Skutečský A. = Antonín Rybička.
Ský = Jiří Skorkovský.
Skytořínský Jeremiáš = Denhort.
Slabší Josef = Josef Nosek.
Slabý J. = Helena Malířová.
Sládkovič Ondrej = O. Braxatoris.
Sládkovičov Martin = Martin Braxatorius.
Slanický = Ján Mallý.
Slanovodský Kyselka = František Brzobohatý.
Slanský = Dr. Martin A. Přibyl.
Slanský D. K. = P. Dominik Fr. Kinský.
Slanský K. = Karel Alois Vinařický.
Slatinský = Josef Smolík.
Slatinský = Adolf J. Vlček.
. . . slava = Bohuslava Čelakovská, roz. Reissova.
Slavíček J. V. = J. E. Ziffa.
Slavičínský J. M. = Jan Misárek.
Slavínská Jindřiška = Jindřiška Ritterová z Rittersbergů.
Slavjanin = Karel Štěpánek.
Slavkovič J. = Jos. Koněrza.
Slavomil = Jan Slavomil Tomíček.
Slavomil J. = V. Vávra.
zo Slovian Matko = Ondrej Hodža.
Sluka J. = Jan Wagner.
Sluka Vladislav = Karel V. Havránek.
Smíchorad Dobrota = František Vlad. Hek.

Smutenský Sv. = František Rypáček.
Smutný Boleslav = Svatopluk Čech.
Smutný Jan = Jan Karel Hraše.
Sobotka = Jan Ladecký.
Sobička K. = V. Beneš Šumavský.
Sobotka = Jan Ladecký.
Sokol E. = Karel Elgart.
Sokolovská Ladislava = Marie Červinková-Riegrová.
Solnický (též Ondřejovský) Ant. Jaroslav = Strádal.
Solomin = Ant. Macen.
Sommer Jan Bohumír = Jan Bohumír Vlk.
Somolický = Izidor Žiak (Sl.).
Sonek = Josef Nosek.
Souček Josef = F. V. Jeřábek.
Souček Pavel = Frant. Ferdinand Šamberk.
Souček Viktor = V. Dyk.
Soukup = Dr. A. Hajn.
Soulek Jan = Dr. Č. Zíbrt.
Spectator = G. Žalud.
Spektator (polemická zaslána) = Vinc. Müller.
Spurný P. = R. Zahálka.
Srbecký J. M. B. = Jan M. Bakalář.
Srubjan Michal = Martin Prigl.
Staněk Václ. = V. Martínek.
Stára J. = Svatopluk Čech.
ze Staré Prahy = Jiří Jan Pešice.
Stárek = Rudolf Pokorný.
Starohorský = J. Volko.
Starohradský M. K. = Dr. Mik. Krajník.
Starožitnický = Kar. Jar. Bukovanský.
Starý Švejda = Jiljí V. Jahn.
Starý známý = Konrád Pospíšil.
Stašek Antal = JUDr. Antonín Zeman.
Stín A. G. = Aug. Vrzal.
Stoleček J. = Fr. Herites.
Strahovský Boleslav = P. Karel Eugen Tupý.
Strahovský J. B. S. = J. B. Pecka.
Straka Alb. = Jan Wagner.
Stránecká Fr. = Františka Koerschnerová, roz. Všetečková.
Stranický Č. = Václ. Čeněk Bendl.
Stránský J. = Ludv. Boh. Kašpar.
Strašecký = Jos. Alexander Dunder.
Strejček J. B. = Julius Košnář.
Strnad Klatovský = Dr. Karel Amerling.
Strýček Pravdomil = Frant. Dědek.
Strýčko Ferdinand = Ferd. Dúbravský.
Stříbrský = Jan Klecanda.
ze Studnic Jan = J. Nečas.
Stupenský = Rudolf Wunš.
Sukdolský J. V. = Šedivý.

Sumín Jiří = Amalie Vrbová.
Sumlork V. J. = Václav Krolmus.
Sušický viz Etesius a Rosacius.
Sušický Jan = Piškule.
Sušický Václav = Petržilka.
Sv. Č. = Svatopluk Čech.
Svatopluk = Jan Emler.
Světlá Karolina = Johana Mužáková, roz. Rottová.
Svoboda Jan = Jakub Arbes.
Svoboda Jan = Dr. Jan Herben.
Svoboda Vl. = Jos. Jak. Toužimský.
Svobodova Bohunka = F. Pichlová.
Svornicius (Rychnovský) Martin = Skvor.
Sychra = V. Bol. Pavlík.
Sytniansky Ondrej = Ondrej Truchlý.

Š.

š (Lukeš; v Nár. Listech) = Josef Kuffner.
S. = M. A. Simáček.
Safařík Petr = Jakub Arbes.
Sárecká Maryša = M. Bosáčková.
Saftlich Ferd. = Ferdinand Čenský.
Ščerbinský Jiří = Dr. Bořivoj Prusík.
Sepoj A. K. = Jos. Peška.
Serý Jarmil M. = Ferd. Kocura.
Sidlo Samuel = F. A. Hora.
Šíp J. = Svatopluk Čech.
Šípek Karel = Josef Peška.
Šk. = Joz. Škultéty (Sl.).
Škorpion = Ig. Herrmann.
Škrdlant = Julius Skarlant.
Šlechta Jan = V. Houdek.
Šmilovský Alois Vojtěch = Schmillauer.
Šmodrcha Lojzík = Alois Gallat.
Šteffen Edgard = Ota Haněl.
Štika Daniel = Ig. Herrmann.
Štika Václav = Karel Červinka.
Štiposlav = M. V. Bělohrobský.
Šumavský Ambrož = Dr. Jos. A. Gabriel.
Šumavský Josef = Franta.
Šumavský Václav B. = Václav Beneš.
Šumínský Boh. H. = Sperlík.
Švanda = Ig. Herrmann.
Starý Švejda = Jiljí Vratislav Jahn.

T.

Táborský Jan = Vilímek.
Táborský J. K. = Jan Klecanda.
Tabris = Alois May.
Tajovský = Jozef Gregor (Sl.).
Tálinský Josef = Josef Truhlář.
Tandariáš = Jos. Peška.
Tantris = Vinc. Červinka.
Targo R. = Karel Kálal.
Tasovský Jar. = A. Kastner.
Tatranský Ferd. = Ferdinand Náprstek.

Tavoleito = Fr. Herites.
Tejnický = Jan Koupil.
Tejřov Xaver = JUDr. Frant. Teyrovský.
Tejřovský M. = P. Matěj Šíma.
Teplický (Thermanus) = Václav Štefan.
Terebelský = F. M. Klácel?
Tevér Felix = Anna Lauermannová.
Těchonický F. J. = Frant. Jar. Šubrt.
Theatinský = Karel Račín.
Thermanus = Václav Štefan.
Tichá Lud. = M. Pospíšilová.
Tichá L. = L. Procházková.
Tichomír = Jan Donoval.
Tichý A. Fr. = Frant. Dlouhý.
Tichý Jaroslav = Fr. J. Rypáček.
Timrava = Božena Slančíkova.
Tiro = Ivan Markovič.
Tisovský Hostivít = H. Gustav Lojko.
Tisovský T. E. = Eliáš Tobiáš.
Tisý Tomáš = Fabián.
Tóma ze Štítného = Karel Túma.
Toman Karel = Ant. Bernášek.
Tonsoris Jan = Barvíř.
Tranoscius = Jar. Tranovský.
Trenčianský = S. Hurban.
Trbiž = Dr. Č. Zíbrt.
Tréval Emil = Dr. Václav Walter.
Tristan = S. V. Friedl.
dr. Trnavský = Dr. Milan Ivanka.
Trnavský Ant. = Fr. Ulrich.
Trnavsky = Mikuláš Schneider (Sl.).
Trnavský V. P. = Dr. Václav Plaček.
Trnka Emil = Emanuel Züngel.
Trnovská J. = Josefa Mrzenová.
Trojanus Nigellus z Oskořína = Kmínek.
Trojanus = Emanuel Stránský.
Troplperger = Mikuláš Krupěhorský.
Truhelkovský A. V. = Ant. V. Truhelka.
Truhlařovský B. L. = Bohdan Lad. Tyšler.
Trut = Jul. Zeyer.
Třebícký Jan = MUDr. Jan Haněl.
Třebícký Jos. = Jos. Chmela.
Třebízský V. B. = Václav Beneš.
Třebovský = Fr. Matouš Klácel.
Třebský V. O. = Václav Oliva.
Třemšínský Budislav = Gustav Bach.
Třídvorský = Ludvík Strahl.
Tugurinus Duchoslav = Chalupa († 1607).
Tůma Fr. = Fr. Sokol.
Tupý Polykarp = Jakub Arbes.
Tureček = Fr. Herites.
Turnovský Fr. = Václav Slovák.
Turnovský F. = František Jan Černohouz.
Turnovský G. E. = Theodor Mourek.
Turovský Joža = Josef Logaj.

Tvrdý Filip = Dr. Josef Thomayer.

U.

—uh = Dr. Viktor Guth.
Uden H. = Dr. Jar. Hruška.
Unger Jiří = Jar. Vrchlický.
Unhoštský = Jos. Vlastimil Šírer.
Urban J. = Jos. Uher.
Urban Oldřich, Ondřej = Václav Krofta.
z Ústí Jan = Jan Žahourek.
Ušáček K. L. (Sv. Dudák) = K. L. Klusáček.

V.

—v— (Rozhledy Liter. 1886) = Fr. Kvapil.
V. H. S. = Vladimír S. Hurban.
V. H. V. = Vladimír V. Hurban.
V. M. (Václav Malina) = Svatopluk Čech.
vkb. = Vojtěch Kristián Blahník.
V. R. = Vladimír Roy.
V—s = Dr. V. Flajšhans.
V. Š. K. = Václav Štulc.
V. W. = V. Weitenweber.
Václavík H. = Václav Hladík.
Václavovič = Václav Beneš Třebízský.
Vajanský = Svetozár Hruban.
Vajer H. Arnošt = Vilém Crha.
Vaněk J. = J. Havelka.
Vašek Ladislav = Dr. Walter.
Vávra J. = Dr. Jan Herben.
Vbk = Jan Voborník.
Velebín Em. = Jakub Arbes.
Velen A. = P. Alois Slovák.
Velen V. A. = V. A. Jung.
Velenský Miloš = Fr. M. Vrána.
Velešovský Jan = Jos. Richard Vilímek.
Veltrusský Ladisl. = L. Vařečka.
Venkovský = Antonín Pfleger.
Venkryl Vlastimil = Frant. Vinkler.
da Vinci Beppo = Jos. Wünsch.
De la Vera Alma = Marie Šmídová.
Verema Pravulo = Hynek K. Bouška.
Verner Julius = Fr. Hrnčíř.
Verner E. L. = Emanuel šlechtic z Lešehradu.
Verus = J. Pachmajer.
Verus = Dr. J. Třebický (v Nár. Listech).
Veselý Jos. P. = Jos. Pečírka.
Vesnický J. = Fr. Bartoš.
Vetti O. S. = Al. Koudelka.
Vetter = Jiří Strejc.
Veverka = Josef Jiří Kolář.
Věnecký = Kristian Stefan.
Věnecký K. = Jičínský.
Věrkovský Jan = Jan Vlček.
Věrný Činorad = Jan Pavel Tomášek.
Vězník Martin = Růž. Jesenská.
Vika Karel = Karel Houžvička.
Viková-Kunětická = B. Novotná, provd. Viková.

Vilma = Vil. Sokolová.
Vinařovský Horymír = Frant. Alois Hora.
Vinkler Hugo = Jakub Arbes.
Vinobrodský = A. Weinfurter.
Viola z Prachenska = Terezie Švecová.
Vít Jan = Jakub Arbes.
Vítěz H. = Vítězslav Hálek.
Vítěz Hugo, nebo H. = Jakub Arbes.
Vítovec A. viz J. Kopřiva.
Vítovec J. = Jakub Arbes.
Vladimír = Josef Vladimír Pelikán.
Vladyboř = Václav Al. Svoboda.
Vladyka Jan viz Jilemnický Jan.
Vlach Č. = Vlad. Čech.
Vlčkovec, Vlčkovský, Vlčovský = Jan Vlček.
Vltavotýnský J. P. = Josef Pařízek.
Vocel Jan = T. E. Tisovský.
Vojan J. E. = Jar. Egon Salaba.
Vodňanský P. Č. = Petr Četislav Reitinger.
Vodňanský K. = Ant. Dolenský.
Vojan Josipovič = Jonáš Záborský.
Vojben = Vojtěch Beneš.
Vojmír Svatopluk = Dr. Jan Herben.
Vojtěch = Vojta Náprstek.
Vok z Dražic = Jakub Arbes.
Volný Jan = J. Havelka.
Vokéč K. = Gust. Schmoranz.
Voksa z Plesu = Hermenegild Jireček.
Volný Arnošt = Ant. Václ. Crha.
Volný K. = Karel Tůma.
Volavec Jan = Svatopluk Čech.
Votročický = Petr Jeřábek.
Vožický = Aug. Sedláček.
Vožický Fr. P. = Frant. Pigl.
Vrána Vojtěch = K. Sabina.
Vranini Giovani = Svatopluk Čech.
Vrantovič Franta = Jos. Franta-Šumavský.
Vraný Jan = Svatopluk Čech.
Vraný Josef = Fr. Kvapil.
Vrba F. J. = Frant. Dlouhý.
Vrba Tadeáš = Jan Muckenšnábl.
Vrbický = P. P. Zgúth.
Volšovský Fr. = Ferd. Košín.
Vrbický = P. P. Zgúth.
Vrchlický Jaroslav = Emil Frída.
Vrchlický J. V. = Josef Věnceslav Jelínek.
Vřesnický Jan = Jan Nálevka.
Vřešťovský = Frant. Jerie.
Vsetínský J. B. = J. Boubela.
Všetečková Frant. srv. Stránecká.
z Vůlemilsva = Václav Al. Svoboda.
Vulkan David = Ig. Herrmann.
Vysloužilec = Karel Bauer.
Vysocký = Josef Nosek.
Vysokomýtský Antonín = Žalud.
Vysokomýtský Bohuslav = Bepta.
Vysokomýtský Frant. = Hanus (Haanuss).

Vysokomýtský Jan Alexius = Čapek.
Vysokomýtský Matěj = Hossius.
Výškovský = Václav Lederhofer.
Vzájemný Ludomil = Jan Ranyi.
Vznata J. = J. Deml.

W.

Waldau Alfred = Josef Jaroš.
De Wetter = Karel Dewetter.
Wimmer A. = Jakub Arbes.
z Wojkowicz = Jan Nebeský.

X.

x (Ruch 1885, 1886) = Fr. Kvapil.
X = Svatopluk Čech.
x. y. z. = Emanuel Stránský.

Y.

—ý (Jan Vraný) = Svatopluk Čech.
—y— = Ant. Štefánek (Sl.).
Ypsilon (v Nár. Listech) = Ig. Herrmann.
Yvonna = Olga Fastrova.
yzž = Svatopluk Čech.

Z.

Z. Z. = Svatopluk Čech.
Záborský B. = Ant. Kvapil.
Záborský Vítězslav = Václ. Miniberger.
Zábřezký = Jiří Strejc.
Záhora Karel = Dr. V. V. Štech.
Zahrádka R. K. = R. Zahálka.
Zach = A. Rautenkranz.
Zachar Jiří = Emanuel šlechtic z Lešehradu.
Záchodský ze Slevízu Petr = Václav Stach.
Záleská Bohuslava = Bož. Augustinová, roz. Zelená.
Zaletěl Prokop = Josef Fabián.
Zapletal Josef = František Bartoš.
Záruba A. = Dr. Jiří Guth.
Záruba Ladislav = Josef Logaj.
Zařičanský Jos. = Jos. Vocásek.
Zásmucký = Josef Barák.
Závora Stanislav (Šv. Dudák) = Václav Hrubý ve Vídni.
Zbranský Josef = Pavel Országh.
Zbraslavský J. K. = J. Kaška.
Zbraslavský E. = Dr. Edm. Görlich.
Zd. V. (Mor. Slez. Revue) = Zdeněk Váša.
Zdobnický = Frant. Hajniš.
Zeman Jos. = Jos. Matějka.
Zeman V. = Vlad. Čech.
Zenith = O. Štěpánek.
Zero Adam = Jan Lier.
Zevloun (Nár. Listy r. 1891) = Jos. Kuffner.
Zevloun (Nár. Listy od r. 1908) = Ladislav Tůma.

Zhorský = Fr. X. Škorpík.
Zikmund V. = Zikmund Winter.
Zlatohorský = Dominik Alois Špachta.
Zlický R. = Čeněk Tonder.
Zlívecký Hanuš = Jan Duchoslav Panýrek.
Zloch A. M. = Karel Mašek.
Zmovský Miloslav = Ján Capko.
Zvaljevský Lad. = Ladislav Tesař.
Zvičínský J. D. = J. David.
Zvonař Jaroslav = Dr. Jaroslav Haasz.

Ž.

Ž. J. = Žalkovský (Ohéral Jan).
Žák J. = Svatopluk Čech.
Žalanský Havel (též Phaeton) = Pelikán?
Žalov E. = Jakub Arbes.
Žamberský = Jiřík Rosa.
Žatecký = Cyprian Pešín.
Žďárský Emanuel = Eman. Binko.
Žebrácký Václ. = Klement?
Želenský Karel = Karel Drápal.
Želichovský D. = Drah. Wolf.
Želinský Arian = Karel Sabina.
Želiva Jar. = Ferd. Rýpar.
Želkovský Voj. = J. Al. Očadlík.
Žeranovský Jan = Jan Spáčil.
Žherský F. = Fr. Kvapil.
Žilovický F. B. = Frant. Boh. Vinklář.
Žiranský = Štefan Križan.
Žitný Bohdan = Svatopluk Čech.
Žitný Karel = Fr. Kvapil.
Žlutický viz Galli a Rivulus.
Župan Franta = Frant. X. Procházka.

*

α = Jar. Kamper.
β = Jos. Kuffner.
Ω = Dr. Václav Tille.
△ = Jan Neruda.
△ (pedagogické články v Nár. Listech) = Josef Klika.
+ (v Samostatnosti) = Dr. Jan Kříž.

Vychází nejméně 4-krát ročně. Rok 1911. - Číslo 1.

LITERÁRNÍ ZPRÁVY
Z NAKLADATELSTVÍ
PŘEMYSLA PLAČKA V PRAZE.

Podmínky: Knihy v seznamu tomto uvedená zasíláme toliko na pevnou objednávku. Na ukázku se nezasílá. S objednávkou je třeba zaslati peníze předem, u jednotlivých knih i s portem, jinak posíláme výhradně na dobírku. — Kdož se předplatí na „Plačkovu Knihovnu“ aneb na „Knihovnu Přehledu Revuí“, tomu porto hradíme sami.

Výhody: Přímí předplatitelé „Přehledu Revuí“, mají právo k sníženému přeplatnému na „Plačkovu knihovnu“ (místo 12 K, toliko 8 K ročně) a na „Knihovnu Přehledu Revuí“ (místo 6 K, toliko 4 K ročně takže tím získávají u jmenovaných knihoven

33% slevy.

Zdarma **„Přehled Revuí“ Vám budeme zasílati,** získáte-li nám alespoň pět odběratelů a současně s přihláškou zašlete-li nám za ně celoroční předplatné.

1911.

Přemysl Plaček. Král. Vinohrady.

PLAČKOVA KNIHOVNA belletristická i poučná.

ROČNĚ VYJDE 6 SVAZKŮ ZA 12 K I S POŠTOU. PRO PŘEDPLATITELE „ŘEHLEDU REVUÍ“ 8 K.

Svazek I.

Jiří Mahen: **První deště.**

Tragikomedie o 4 dějstvích, „se schválně příliš dobrými, a příliš špatnými lidmi je věnována všem těm dobrým mladým lidem, kteří přemýšleli trochu vážněji o tom, o čem hra hovoří.“

S obálkou a knižní výzdobou V. H. Brunnera.

Cena 2 K.

T. (V. Tille) píše v „Nár. Listech“ v č. 133. ze dne 15. **května 1910:**

„Jiří Mahen je z našich nejslibnějších talentů. Chápe jasně naše živé, bolestné problémy ze skutečna, vytváří je s velikou opravdovostí, upřímností a s vášnivým zaujetím pro život, dovede je stylisovat, byť i trochu pod cizími vlivy, svým, samostatným stylem. Jsou to bolesti a touhy naší mladé generace, jež se objevují v jeho novém románu Kamarádi svobody a v posledním dramatu První deště: bolesti a touhy čistě lidské, dotýkající se především vniterného života. „První deště“ jsou drama mladého, dospívajícího Pavla, pečlivě vychovaného ušlechtilou matkou, vdovou, milovaného dokonalou, tichou dívkou, kterého ožehne první smyslná touha po ženě. Mahen má stejně jako Hilbert, živý dramatický smysl: scénické rozvití myšlenky podává se mu prostě a přirozeně, beze všech obtíží. V jeho hře není znát stopy zápasu s technikou scény, ani v kresbě povah, ani v kombinaci scén. V předmluvě praví, že jeho tragikomedie má schválně příliš dobré a příliš špatné postavy: tím však není řečeno, že je moralisující. Naopak. Dobrota a špatnost povah, rozdělení světla a stínu není než vnějším zabarvením dvou ovzduší, v nichž se Pavel octne, technickou pomůckou k účinnějšímu rozlišení dvou rozdílných světů, a autor je dalek toho, aby jedněm přiznával mravní vítězství ideálů a druhé soudil pro brutální převahu fysické morálky.“

Ant. Macek píše v Rozhledu ze dne 2. května 1910, čís. 13.:

V listě vydávaném týmž nakladatelem, v jehož nákladu vyšla Mahenova hra, je riskantní psát kritiku; jak lehko se řekne, že je reklamou. Ale nepíši reklamy. Nekončím obvyklým: čtěte, kupujte! napsaným mezi řádky. Jen tolik, že ctím risiko nakladatelovo vydávat dnes drama plné bolestných otázek nitra lidského, s nervosní psychologií moderních lidí, drama beze šlágrů a sensací, drama bojů, očisty a bloudění mládí postaveného v tvář proti starému světu, který je dnes vlastně nejmodernějším, světu povrchních požitků — sybolicky řekl bych duševní Vídně. A to, že ve hře Mahenově prozařuje lepší člověk, že zkušenosti mládí jsou v mnohém směru cennější a životnější nežli zkušenosti stáří a celá ta koženost, praktičnost, požitky, snaha a řemeslo života, to připsal bych k dobru autorovi. Krásná je bytost nového děvčete Hedvy, některé scény jsou skutečně prozářeny plností života. První deště, to jsou první krise mládí a vítězné jejich překonání; nalezení sebe i při všech svodech sybaritismu. Toť látka vděčná a hodná, by o ní čtli lidé nevšední. Na jevišti za dnešních poměrů není zrovna kasovně nejvhodnější, effektů v ní mnoho nenalezneš. Ale nutno ještě dokazovat, že hra je také ke čtení, ba že dramatická forma je právě pro čtení a přemýšlení velmi vhodnou a přímo nádhernou formou? Bylo by smutné, kdyby tahle věta zněla jako paradox, ale není zbytí, nepovažuji formu povídky a románu za tak samospasitelnou, by pro čtenáře bylo nutno processy psychické podávati jen tím románovým, ostatně hodně mnohomluvným aparátem. V Mahenově hře je erotism, ale erotism, který dnes možno radostně vítat, je to vlastně překonání erotické krise, očištění od pseudoerotismu. Co tam dal autor ze sebe, zní jako kus konfesse dítěte našeho věku‘.

— J. R. M. (Jos. Rosenzweig Moir) píše ve Studentské Revui ze dne 24. června 1910 roč. III., č. 10.:

Tragikomedie Mahenova má jednu krásnou přednost, jakou mají už jiná jeho díla: že se dovede upřímně a odhodlaně podívati na mnohé bolesti a problémy, které znepokojují mladé duše dneška, a že se s nimi dovede také vypořádati. Ať už jeho řešení pak vypadá jakkoli: jisto je, že věc v sobě opravdově probojoval a vybojoval, a k tomu nutno mít úctu, nechť už pak zaujmeme stanovisko jakékoliv k jeho dílu. Také v přítomném dramatě tvoří jádro problém trudný, chceme-li jej vážně řešit: láska. Mahen ukazuje ve své práci mládí, které chce uhájit své právo, mládí, které chce uhájit své právo, mládí, které si tak často nerozumí a které na konec probojuje se vlastním bojem k názoru, jak těžká a zodpovědná je to věc: láska. Ten boj mládí za vnitřní osvobození, za vlastní cestu k lepšímu pochopení je to, co činí práci Mahe-

novu sympatickou. Divadelní hra není, aspoň ne divadelní ve smyslu vinohradském (kde dostala čestnou zmínku), k tomu je v ní příliš málo laciné touhy po efektu a příliš mnoho čisté a vroucí lyriky, ale má svůj dramatický spád i vzrušený dialog a bystrou charakteristiku osob. Kniha je vkusně a pietně vypravena p. Brunnerem.

V „Mercure de France“ (16. listopadu 1910) píše William Ritter:

„Jest to výborný intimní děj bez násilí a konfliktů, vzatý z měšťanského ovzduší, ale pěkné literární hodnoty. Jest skutečné kouzlo v rodinných rozmluvách matky Skákalovy, Hedvy a Konráda. Mluva stručná a při tom obsažná....“

Svazek II.

Leda (Dr. Ed. Lederer): **Björnstjerne Björnson.**

Cena 80 hal.

— Ant. Macek píše v Akademii XIV., č. 9. 1910, červen:

„...Brožura, sestavená ze starších věcí, ale má také velikou přednost: nejsou to věci psané u psacího stolku, pracně čerpané z knih a novin, ale životné obrázky, autorovy interwievy s Björnsonem, s nímž z Čechů snad jediný nejvíce se stýkal a také zachoval výroky a názory Björnsonovy o Slovanstvu, o Češích a různých otázkách. Je to kus účinné propagační práce na foru Evropy, již dr. Lederer vykonal a kromě toho máme z jeho feuilletonistických prací daleko lepší, životnější obraz Björnsona-člověka, než bychom měli jinak z prací svědomitého životopisce, jemuž by však chyběl osobní styk s autorem...“ —

— Slovenský denník **ze dne 27. července 1910, č. 102. píše:**

„Ledova knižka o Björnsonovi je sbierkou jeho článkov, vyšlých v časopisoch. (Přehled, Nár. Listy, Osvěta Lidu, Ženský Svět, Směr.) Písatel ich bol prvý, ktorý Björnsona upozornil na nás Slovákov, ktorý podával mu pravidelné informace a získal ho spravedlivej slovenskej veci. Na článkoch Ledových spočívá kúzlo bezprostrednosti. Sú tu spomienky na dve návštevy Ledove u Björnsona, ktoré podávajú velmi dobrý pohľad na Björnsonovu povahu a smýšlanie. Sú tu kapitoly: Björnstjerne Björnson, u Björnsona (v Rime r. 1908), Opät u Björnsona (v Larviku 1909), Björnson o židoch, Žena v Björnsonových pracích a Za Björnsonem. Je to knižka významná a opravdu cenná, a zvlášť nám Slovákom sa ňou velmi mnoho nového podává. V našej spisbe nemáme i tak (okrem niekolkých parafrází z Brandesa) temer nič o velkom tomto Norovi, ktorý je práve tak znamenitý i ako spísovatel i ako člověk, a k tomu ešte náš

zastanca pred forom Europy. Knižku našim čitatelom odporúčame. Zaslúži toho, žeby ju čítali." —

Přehled píše v č. 38. ze dne 17. června 1910, r. VIII.:

„Björnstjerne Björnson. S tímto názvem vydalo nakladatelství Přemysla Plačka soubor statí Dra. Ed. Lederera, které kromě úvodního biografického náčrtku, vzniklé za různých okolností a v různých náladách otištěny byly v Přehledu, Osvětě Lidu, Zlaté Praze, Rozvoji, Ženském Světě a Nár. Listech. Soubor tento psaný srdečně teplým perem, odhaluje jasně krásnou osobnost Björnsonovu a zejména historii jeho usilování ve prospěch národů utlačovaných, jak se projevilo v posledních letech jeho života. Knížka poslouží dobře k informaci o Björnsonovi a jeho významu pro nás".

—der. (V. Dresler) píše ve Venkovu dne 30. června 1910, č. 152.:

„O slavném, nedávno zesnulém skandinavském básníku, dramatiku, romanopisci, mysliteli i politikovi nemáme v české literatuře posud větší původní knížky. Tento nedostatek vřele psaná brožura Dra. Lederera snaží se ovšem odstranit zatím jen z části. Potud, že knižní celek shrnuje serii autorových článků, příležitostně po časopisech uveřjněných a po většině líčících přímé essayistovy styky s Björnsonem, reprodukujících příležitostné rozmluvy s ním o politických otázkách středoevropských i rakouských a zejména o odvěčném rozporu slovansko-germánském, skizzujících Björnsonův ideov ývztak k modernímu židovství, vymezujících účast ženy v jehoho pracích a v úvodě opdávajících stručný nástin životopisný i rozborový, v doslovu pak vroucně procítěný nekrolog... Celkem zdůrazňuje kritik u Björnsona více jeho činnost politickou, společensky reformní a filosofickou než literárně uměleckou. V té příčině jeho spisek dosavadní mezeru v domácím českém písemnictví essayistickém nezaplnil, což nebylo ani v jeho programu."

Dne 23. srpna 1910 píše Národní Politika:

„Výše uvedeným nákladem v úpravě vkusné a levné vyšla dobrá knížečka z péra nadšeného bývalého informátora Björnsona a má býti jakýmsi praktickým u nás úvodem do studia povahy i díla velkého Nora. Dr. Lederer (Leda) navštívil několikráte Björnsona na různých místech (Paříž, Larvik, Řím) a za různých situací, poznal dobře jeho povahu, zájmy, nadšené sklony literární i publicistické a nyní nám to všechno vypráví v řadě článků (mnohé z nich byly už otištěny v Přehledu, v Rozvoji a ve Zlaté Praze) svým živým, nadšeným a přesvědčujícím způsobem. Mnoho se tu dozví čtenář zejména o upřímných Björnsonových zájmech v otázce slovanské a slovenské — také o Čechy se veliký Nor zajímal a byl o nich dobře informován — a tak poslouží drobný, ale obsažný spisek Ledův jako výborně informační pomůcka. Dnes, kdy vycházejí u nás (nákladem Reisovým) Björnsonovy sebrané spisy, bude spisek vítán dvojnásob."

Svazek III.

Dr. Václav Plaček: **Atropa belladonna.**

Cena 3 koruny.

Obsah: Atropa belladona. — Babí sněm. — Revakcinace. — Soucit a smrt. — Strychinin. — Zdravotní komise. — Dopravní prostředek. — Anglické hodiny slečny Vlachovy. — Kulíškova dobrodružství. — Milostné záchvaty. — Jménem zákona! — První remunerace Timotheje Lapáka. — Bílé vrány. — Hygiena na cestách. — Co zmůže láska. — Exhumace. — Člověk musí mlčet. — Hygiena věšení. — Nový způsob života. — Pomsta. — Zajíc pro pana šikovatele.

Ve „Zvonu" (roč. XI., č. 4.) píše F. S.:

„Celkem činí knížka sympatický dojem rázovitou, pravdivou kresbou typických postav, dobře ze života odpozorovaných."

Národní Politika v čísle 264. ze dne 25. září r. 1910 píše:

„Atropa belladonna — rulík zlomocný. Prazvláštní kvítko literárního herbáře, a přece tak zajímavé celým svým složením a lékařským účelem. Nuže, to složení: Atropa belladonna — toť jedenadvacet výborných humoresek, bystře, stručně, místy trošičku snad až drasticky podaných... jedenadvacet čísel, která svou svěžestí a opravdovým ryzím humorem svého čtenáře uchvátí. A účel? Pan MUDr. autor snaží se se skvělým výslekem přikládati na rány lidské společnosti hojivé lektvary v podobě jemných humoresek — zároveň však užívá stinné stránky belladonny, totiž jedovatosti, k tomu, aby svižným bičíkem satiry polehtal trochu pokrytce a duše obmezené. Výborné podařilo se autorovi zejména skvostné typy vdavekchtivých městských slečinek, vševědoucích bab-doktorek, Timotheje Lapáka s jeho podivuhodným policajtským talentem — neboť všecku tyto postavy i postavičky od staré Koutské až po šikovatele Hlaviczku jsou kresleny s obdivuhodnou znalostí lidí a zřejmě prohlobeným talentem psychologickým. Na pravé, dobré a účinné humoresky jsme u nás opravdu chudi — a práce druhu Plačkova jsou bílými vranami u nás. Nutno doznati, že kniha spisovatelova, od něhož známe už z dřívějších dob několik slibných pokusů románových a novelistických, zaslouží plné pozornosti čtoucího obecenstva, neboť obohacuje značně humoristický obor české prósy. Není to kniha, která „chce býti veselá", jak se autor až příliš skromně v humoristicky výtečně psané předmluvě vyjadřuje, ale která opravdu veselá je."

V Hlasu Národa píše V. Dresler dne 9. října 1910, č.s. 278.:

„Nová původní kniha humoru a satiry. Víc satiry než humoru a právě touto převahou satiry dnes dvojnásob u nás vítána. Tím

spíš, že autorovou satyrou jsou tu účinně bičovány nikoli nějaká prázdně-theoretická hesla, nýbrž skutečné vady reelního života a opravdové nedostatky soudobých poměrů sociálně společenských. Na malé venkovské město zašel spisovatel pro dějové náměty k svým belletristicky rozvedeným drobným příběhům a našel jich tam dost. Jsou rázu jednak mravního, jednak kulturního. A v obou směrech hledí spisovatel ukázat vhodné cesty k nápravě dnešních okolností, což vtiskuje jeho povídkové serii nátěr reformní a obrodně tendenční. Pro ten však nelze současně nezdůraznit opravdové množství pečlivě sneseného materiálu, v čemž vidím těžiště celé sbírky."

Pošumaví v č. 20., r. VIII. ze dne 8. října 1910:

„Pravá „Atropa Belladonna", rulík zlomocný. Pod svěžím, veselým povrchem tají tolik hořkosti z ubohých poměrů na našem venkově a břitkou satirou tepe různé zlořády ve správě obcí. Kniha je psána svižně a přístupně. Vhodná pro lidové knihovny."

Vídeňský Denník píše dne 17. září 1910 v čísle 212, ročníku IV.:

„Národ český neměl a nemá na růžích ustláno. Proto jest v něm humor, přirozený, zdravý humor velmi vzácným kořením. Vynuceného a více méně triviálního humoru roztahuje se sice také u nás dosti. Na jevištích divadel a chantánů, v časopisech, které si za podtitul dávají název časopisů humoristických, i v knihách, jež chtějí býti humoristické, ale jejichž autoři nutí se do humoru tak, že jim čtenář vidí krůpěje potu na čele a místo, aby se smál, lituje jich. Naše literatura honosí se velmi málo knihami, ve kterých by byl humor přirozený, pravý. Plačkova „Atropa Belladonna" jest vítaným obohacením této malé řady. Jest v ní plno humoru nehledaného, nevyumělkovaného, jdoucího z duše, vesele založené a jdoucí proto k duši. Jinak všecky práce odpovídají plně pojmu toho, co nazýváme výborným humorem.

Dr. Plaček jako lékař zachází si pro náměty ku svým humoreskám nejčastěji do svého okolí, které zná skrz na skrz po jeho stránkách vážných i komických, někdy dokonce tragicko-komických. Tu humor jeho zabíhá chvílemi do kousavého sarkasmu, popřípadě do satiry, kterou šlehá „lidové" léčení, zdravotnictví v obcích a věznicích, obecní strýčkování a j. Po této stránce jsou Plačkovy „Humoresky a šílenstva" také knihou lidově výchovnou a proto tím cennější."

Svazek IV.

Jiří Mahen: **Janošík.**

Národní drama slovenské. Tragedie o 5 dějstvích.

Cena 3 koruny.

V Osvětě Lidu ze dne 24. července 1910 č. 84 píše **vkb.** (V. Kr. Blahník):

„To, co víří v Janošíkovi, to vše jest i v jiných lidech, více nebo méně ujařmených a cítících své ujařmení, ale v žádném z nich nedostává se tolik osobní charakterové síly, aby mohl pevně a rázně se postavit proti valící se spoustě otrokářství pánů... Neméně sytě jsou líčeny i postavy ostatních zbojníků. Pan Mahen postavil typy, aniž by snad mu bylo o to šlo. Co postava, to pevně, jakoby ze žuly tesaná bytost, živé, výstižné, jímavé scény. K tomu se pojí pak jiná význačná vlastnost, snadná celkem proveditelnost, značná již proti prvnějším dílům obeznámenost s jevištěm, jistá technika práce. Pan Jiří Mahen jest člověk mladý; máme v něm literáta, který vzbuzuje ty nejkrásnější naděje do budoucna. — Nakladatelství Plačkovo vypravilo knihu se známou mu pečlivostí."

V Lidových Novinách dne 23. července 1910 č. 200 píše Borgis:

„....Silných míst je i v ostatních jednáních dost a některé detaily se tu najdou, výstižné a silné, že jim není rovných v celé původní naší produkci dramatické. Celkem je Mahenův Janošík hra silná, smělá a staví autora do čela původní dramatické literatury české."

Slovenský Denník ze dne 19. července 1910 č. 96. píše:

„Je to dielo slovom české, duchom slovenské, v pravom slova smysle kniha československá. Ku Heydukovým „Cymbal a housle", Pokorného básňam a „Potulkám na Slovensku" a Vlčkovej literatúry, ku literárnym prácam Boženy Němcovej, ku Kálalovým, Herbenovým, Niederlovým, Pastrnkovým, Píčovým dielam atd. pridružil sa mladý český profesor s prácou prvotriednou a nanajvýš sympatickou. Pre nás má tragedia Mahenova „Janošík" dvojí význam. Spisba a umenie české obdržalo rýdzo slovenský národný predmet, ktorý prehlbí a obohatí a do istej miery i poslovenčí umenie české. Dúfajme, že „Janošík" vykoná v dramatickom umení to, čo vykonaly diela Vítezslava Nováka v hudbe českej. Hovorí sa, že Slovensko zachovalo mnoho pôvodne slovanského v sebe a že vlivy nemeckej a cudzej kultúry nebadať toľme ako v Čechách, kde ľudová, írečitá kultúra česká ustupuje modernej všeeuropejskej. ...Umelci vravia, že slovenčina a slovenské motivy umelecké účinkujú čo korektiv české kultúry. V druhom ohľade tešíme sa Mahenovému dielu preto, že je tým opät položený kameň ku stavbe československej vzájomnosti. To už neodškriepi ani najväčší nepriateľ češtiny, žeby „Janošík" nebol dielom československým. Je to kniha Čechom i Slovákom spoločná a zaiste upevní svázok medzi nami a Čechmi opät tuhšie. Mahen pochopil onú zásadu, ktorú mladšia generácia na Slovensku vyše 10 rokov opakuje, že českí umelci a vedátori musia činne zasiahnuť do pohybu československého a musia čerpať zo studne slovenskej ľudovej kultúry. Takovým spôsobom pripútajú si Slovákov hrave a odzbroja ne-

prajníkov hovoriacich: vaše knihy sú nám nesrozumitelné, neprístupne. ...Na Slovensku nieto dramatického spisovateľa, ktorý by bol mohol najslovenskejšiu materiu Janošíkovu moderným poziadavkom divadelný zodpovidave spracovať. Mahen musel prísť... Mahenovemu „Janošíkovi" sa zo srdca tešíme a prajeme dielu mnoho úspechov."

V Moravském Venkovu píše M. (V. Martínek) dne 13. srpna 1910 v čís. 93:

„...Je nesporno, že je to dílo úctyhodné a silné, psané básníkem, že je to hra, jaká se nepíše každý den."

V „Mercure de France" (16. listopadu 1910) píše William Ritter:

„Přiznám-li se, byl těžkým problém dáti mluviti Slovákovi česky. Zdá se, že se to autorovi podařilo. „Janošík" je dílem silným a slibujícím úspěch. Zasloužil by zvláštní studie."

V Českém Slově píše —Kšk— (Košek) v čísle 225. ze dne 4. října 1910:

„Homo novus. Alespoň na jevištích. Jinak je Jiří Mahen uznanou veličinou dnes. „Janošík" není sice jeho dramatickou prvotinou, ale je rozhodně prvním — divadlem... Život vytrhl ho z pražského ovzduší, a zavál ho do moravského Slovácka. Nebylo to rozhodně ku škod ěbásníkově. Vnímavý duch, jak patrno, dovedl během hrstky let vytěžiti mnoho z nového ovzduší. Lyrism Mahenův harmonuje dobře s měkkým, passivním bolem utrpení tohoto lidu. Nespokojuje se mladý básník s vnějškem, ale vniká v duši lidu s celou tvárno silou svého ducha. Zdomácněl tu rázem a vytvořil z Janošíka půvabnou postavu lidové tradice, národního heroa, poloboha utištěných.

Národní divadlo provedlo pěkný, chvály a úcty hodný čin tím, že nové období zahájilo právě touto prací. Mělo tentokrát nadobyčej šťastnou ruku. Uvedlo na scénu práci z života našeho kmene, vysoké literární ceny, plné divadelní účinnosti, a při tom práci mladého muže, jemuž nemožno jinak, než přáti slibnou budoucnost... Mladý básník — možno tak směle tvrditi — získal si na ráz přízeň pražského obecenstva."

V Právu Lidu píše K. v čísle 271. ze dne 2. října 1910:

„Divadelním je „Janošík" Mahenův skrz na skrz... Je to po začé nnřadě let první zase česká činoherní práce, která zaujme sluch i zrak, při níž se nenudíme, která není těžkomyslně psychologická ani nudně analytická... A pak dostalo se nám v ní pokusu o tragedii Slovače..."

Ve Slovenském Denníku (č. 149 6. října 1910) píše —y— o kritice „Janošíka":

„Neradno užívať v umeleckej kritike prilišných extremov. Veď slovenský Janošík sa práve svojou vysokou umravnelostou líši od

talianských brigantov, modliacich sa za zlodejov... Slováci sú mäkkým národom. Na Slovensku sa mohol iba Janošík zrodiť, ale nie Róža Sándor alebo Grázl. Janošík má práve svojou ľudomilnosťou, mäkkosťou, zádumčivosťou, krokosťou, romantismom a náboženským mysticismom vynikať."

V Národních Listech píše v č. 271 ze dne 2. října 1910 V. Tille:

„Premiéra měla úspěch, jaký i u našeho lehce vznětlivého premiérového obecenstva nebývá častý. A nebude zajisté jen chvilkový: náš chudý domácí repertoir má o jednu působivou hru víc... Celkový dojem první premiéry podzimního období nebyl nikterak všední. Naopak — měl právem sváteční náladu, a mladý autor může být hrd na úspěch svého kusu, jenž má dosti životní i umělecké síly, aby snesl podrobnější a přesnější kritiku, která nemá potřebí zahalovati jeho slabé stránky, poněvadž jsou hojně vyváženy jeho silnou účinností."

V Lidových Novinách dne 2. října 1910 č. 270. píše —jm:

„Autor projevil znamenitý smysl dramatický spojen ýse žhavou temperamentní lyrikou. Lyrická místa jeho díla, tak nádherná při četbě, osvědčují se i na jevišti, tryskají tak z osob, že nejen nepůsobí rušivě neb únavně, nýbrž naopak přispívají k životnosti a charakterisování jednajících více než zbrojnické činy samy (ve druhém a třetím aktě). Jednotlivé momenty dramatické jsou pak vytvořeny s postřehy tak jemnými, jak je vytvořiti může právě jen talent vskutku dramatický. První, čtvrtý a pátý akt jsou nejlepšími toho doklady... A tak s potěšením možno konstatovati, že dílo Mahenovo neselhalo ani na jevišti."

Bor. v Samostatnosti dne 8. října 1910 č. 114 píše:

„...Chtěl bych v této jadrnosti (Mahenova díla) viděti protest proti přecitlivělé a znervované době a toužebný výkřik po návratu od morbidní dekadence k velké vášni, silné odvaze, k mužnosti a činům."

V Nové Době (Plzeň) píše m. v čísle 123.:

„Mocný a strhující proud dějový, stavěný na základech pověstí, které na Slovensku jdou od úst k ústům, podmalován jest náladově krásnými popěvky bratrského národa, které na jevišti jistě silně přispějí mu k úspěchu."

Slovenský Týždenník píše v čísle 40.:

„V Prahe na „Národnom divadle" hrali tragédiu „Janošík" od českého spisovateľa Juraja Mahena. Hra mala veľký, búrlivý úspech. Postava „hôrneho chlapca" Janošíka, ktorý „pravdu bránil a krivdu bil" predvedená je v hre tak, ako si ju náš ľud slovenský predstavuje, ako zastanca chudoby a mstiteľ krivdy. O Janošíkovi máme v slovenskej spisbe znamenitú báseň „Smrť Janošíkova" od J. Botlu i dva

romány (G. Maršall-Petrovský a P. Beblavý); na divadelné javisko (keď nehľadíme na nezdarený pokus Skačianskeho) dostáva sa postava Janošíkova len teraz, a síce dielom dobrým a umelecky cenným. Mladému českému spisovateľovi sme za jeho dielo povďační."

V Hlasu Národa píše 2. října 1910 v čís. 271. —r.:

„....Kus má krásnou dikci, má roztomilé scény, jež vinou se jako břečťan kolem kvádrových sloupů..."

V Ženském Obzoru (ročník IX. č. 9) píše Ž. P.:

„....Práce p. Mahenova, chystaná s upozorněním celé naší veřejnosti, přijata byla velmi sympaticky."

J. Štěpánek píše v Osvětě Lidu (č. 120 r. 1910):

„Mahenův ‚Janošík' má několik vlastností, které učinily jej jedním z nejcennějších děl, jež vyšly v posledních letech v naší literatuře. A tuto vlastnosti lze shrnouti ve 3 body: Předně, co znamená „Janošík" mladé české literatuře, po druhé, co znamená pro národní probuzení a po třetí, co znamená pro československé povědomí...

Podle všech předpokladů mělo se stát úkolem generace následující po literárních revolucionářích let devadesátých něco zcela jiného a to: vyjít z krise, sloučit všecky výtěžky minulých let v nové vyšší celky.

.. A tuto synthesu našich snah literárních a českých snah vůbec vidíme dnes na obzoru: její známkou je mimo jiné také „Janošík". Toto dílo je důkazem krystilisace nových vyšších názorů národních, je překonáváním tísně.

„Janošík' znamená nám hlubší češství a to je druhá stránka jeho významu. „Janošík" celým svým duchem učí nás novému vlastenectví. Učí nás tomu vědomí národnímu, které tkví v povaze, v síle přesvědčení, v staré opravdovosti a popírá ono češství, které existuje jen dle jazykové příslušnosti. „Janošík" jakoby chtěl probudit opět povahy, jaké byly u nás za dob husitských — blahé paměti — než je jesuitská protireformace vyhladila a nahradila oněmi povahami ústupnými a slabošskými, jež vynesly nám název národa ‚holubičího", což jest ovšem největším rouháním proti českému duchu, protože svobodná česká povaha nikdy holubičí nebyla. „Janošík" nám ukazuje zase ryzí a silnou českou povahu, a proto může na dnešní národ, který má v žilách ještě mnoho krve z doby poddanství, působiti očistným dechem.

A třetí stránka „Janošíka" neméně na váhu padající je, že dává nám opět šíře procítit své češství. Obyčejně se u nás rozumí českým národem jen národ v zemích českého státu, někdy i v Dolních Rakousích, ale na větev v uherském státě se rádo zapomíná. Zapomínání na Slováky má však v zápětí velikou ztrátu pro naše národní sebevědomí, neboť dva miliony duší mají pro menší národ jistě veliký význam a to tím spíše, že není dlužno ani tak bráti v úvahu pouhou ciferní sílu, jako velikou vnitřní sílu, která ve slovenském lidu dřímá.

A jen krátkozraký mohl by nevidět, jaký výzam mají Slováci pro naši posici v Dolních Rakousích.

Autor ovšem nemyslil na československou vzájemnost, když své dílo psal. Jemu byl „Janošík" vnitřní potřebou a jen podle vyšší logiky, která řídí osudy národů, vložil do něho takové silné povědomí národní, že my si nemusíme svou sounáležitost se Slováky uvědomovat, my ji prožíváme, v nás křísí se ono tajemné příbuzenství, jímž nás navždy se Slovenskem spojily v minulých stoletích voje husitské a družiny náboženských exulantů.

Mahenův „Janošík" chce nás něčemu naučit. To není však na újmu jeho uměleckosti.

Takové hrdiny stavět celému národu před oči — je na čase, má-li v nás ještě jednou poznat národ Husův a národ Žižky z Kalicha."

V „J i s k ř e" (čís. 42, r. 1910) píše B o r k o v e c:

„Mahen ve svém Janošíku jde po pevných kamenech. Jeho Janošík není knižní schema. Ze zkazek a pověstí, vyvolávaje podbarvením význačné dobré rysy duše slovácké, vytvořil Janošíka, horského hocha s vroucím srdcem ale i krví, jak mužně a něžně milujícího, tak velkého a strašného v hněvu... Mahen pojal Janošíka jako upřímného bojovníka za svobodu, pravo — a to je přec kredem moderního člověka...

Nemůžeme sice nahlédnouti do duševní dílny autorovy, ale vyslovit mínění své můžeme: M. chtěl řešit Janošíkem „problém našeho malého národa", což u něho znamená posunutí ještě dále v levo ideje humanitní Palackého, Havlíčka — a konečně Masaryka... Je-li jeho Janošík z masa a krve, neschází i podružným postavám realistní kausality; neodbývá je všelijak."

D ě l n i c k é L i s t y v čísle 210. r. 1910 píší:

„Jest to silná a životná kniha, jaká nebyla v Cechách napsána již dávno. Národní hrdina slovenský v prvé polovici osmnáctého století vylíčen zde tak, jak žije po století v slovenských lidových pověstech a národních písních: Janošík zbojník a veliký mstitel, dobrý a spravedlivý, milovník svobody, hrdina, nositel národní i své čistě lidské tragedie. Postava Janošíkova není v jeho díle schematem, není přestylisována a co jest hlavní, Mahenův Janošík nesdílí smutného osudu většiny literárně zpracovaných národních hrdin: není anachronistickým nositelem programů politických stran a filosofických názorů. Jest z krve a ohně, žije a miluje svoje horní chlapce a svoje Slovensko, tak jak je miluje pan Mahen. Pan Mahen zná Slovensko a není to první dílo, které z jeho prostředí čerpal. Napsal již vášnivý pamflet „Cernovskou masakru". Mahenova tragedie jest kniha silná a krásná, která zaslouží „aby byla naším dělnictvem co nejvíce čtena. Upozorňujeme na ni hlavně soudruhy Slováky."

Olomoucký „Pozor“ přináší zprávu z Prostějova (J. K.) v čís. 205. dne 27. října 1910:

„Mahenův „Janošík“ na Městském divadle v Prostějově. Tragedie „Janošík“ od Jiřího Mahena uvedena na scénu Městského divadla v Prostějově činoherní společností p. Bed. Jeřábka za spoluúčinkování ochotníků v sobotu dne 22. října a po druhé v neděli na to při vyprodaných domech. Obzvláště v neděli byl nával takový, že na sta návštěvníků se musilo vrátit. V sobotu byl přítomen i autor, jemuž obecenstvo připravilo nadšené ovace; dostavilo se také hojně přátel divadelních z Olomouce, Přerova, Kroměříže, Vyškova i Mor. Ostravy. Dalo se očekávat, že „Janošík“ bude vrcholným bodem podzimní sezony v Městském divadle a provedení, hlavně v neděli, to potvrdilo. Obecenstvo dalo se strhnouti bouří nadšení obzvláště po prvním aktě, jenž je také divadelně nejúčinnější. Takový mocný úspěch se málokdy dostaví. „Janošík“ se opakuje po třetí v neděli večer dne 30. října.“

Svazek V.

Dr. Václav Plaček: **Lesy.**

Román z myslivny. Cena **2 K.**

Nemělo by být české rodiny, jež by román tento neobjednala a co nejvíce v kruzích lesnických nerozšířila. Veřejným knihovnám a čítárnám doporučte tento román, jakož i všem těm, kteří touží po dobré české knize. Autor „Lesů“ je znám jako dobrý pozorovatel lidí, romanopisec, jako povídkář nebo humorista a v tom směru i nový jeho román neselže.

Artuš Drtil: **Jiří Mahen.**

Nárys ideový a esthetický. **(Cena 20 h.)**

(Předplatitelé knihovny obdrží zdarma spolu se svazkem I.)

F. X. Šalda píše v Novině roč. III. seš. 13. z 13. května 1910 na str. 416.:

„Studie Drtilova o díle p. Mahenově zůstala torsem a tak vydává ji také pietně p. Plaček; i tak potvrzuje knížka ta, co jsem řekl nedávno na tomto místě o bystrosti a soudnosti zemřelého mladého kritika a oživuje lítost z jeho ztráty.“ —

Ve Stud. Revui ze 24. června 1910 r. IV. č. 10. píše J. R. M. (Jos. Rosenzweig Moir):

„Brožura, která zůstala torsem, osvětluje pěkně živelný kritický talent Drtilův, ukazuje, jak dovedl se s láskou pohroužiti v

přednost své analysy a pak dovedl pronikati až ke kořenům básníkova tvoření. O jeho síle kritické svědčí už ta okolnost, že se odvážil na zjev literární tak složitý, jakým je Jiří Mahen. Nejdůležitější kapitola díla, Mahen dramatik, zůstala nenapsána. A tak z brožury jako z předčasného skonu Drtilova vane teskný povzdech: škoda mladého života." —

V Nové Době napsal —š— 4. května 1910 č. 53.:

Po smrti mladého spisovatele vydává Přemysl Plaček toto dílko, jež zůstalo již jen zlomkem. Je to akt piety k zesnulému, praví vydavatel. Výtisku připojena je kritika Mahenova „Janošíka", poslední jeho tragedie. — Po přečtení této krátké práce ucítíte lítost. Tento kritický profil Mahenův jím nakreslený jeví opravdu všecky znaky kritického hodnocení a cenění. Drtil měl vnímavou, sensitivní duši a rozum, který si rychle osvojoval pitvu a rozbor. Jak by se byl ještě vyvinul? Byl by v něm vyrostl samostatný člověk, kterých je u nás tak málo. Smrtí Drtilovou ztracen talent — studie o Mahenovi, třeba zůstala torsem, je toho výmluvným svědectvím. —

„PŘEHLED REVUÍ“.

Rozhledy po kulturním životě českém i cizím.

Vychází týdně každý pátek s datem sobotním, kromě prázdnin hlavních, vánočních a velikonočních.

Předsednictvo Svazu Osvětového doporučilo knihovnám a veřejným čí árnám.

Výnosem ze dne 4. ledna 1909 č. 34.783 doporučila c. k. moravská zemská školní rada sborům učitelským a knihovnám českých středních na Moravě.

Ročně vyjde 40 čísel (1280 stran) za 12 K. Číslo za 30 hal. týdně.

Předplatné na čtvrt roku 3 K.

V Čase z 6. listopadu 1909, č. 306) píše pod čarou J. K. (dr. Jan Herben):

„...Není možná, aby sebehorlivější pozorovatel literatury naší časopisecké udržel si evidenci o všem, co ho zajímá. Všecky časopisy číst? Všecky odebírat? Není možná. A kdybychom i měli bibliografii dobrou a pečlivou, přec by čtenáři, který aspoň ve svém oboru chce stopovat literaturu, nepověděla tolik, kolik Přehled Revuí. Když v Přehledu Revuí naleznu výtah a obsah článku, mohu si snadno učinit pojem o článku samém a poznat, je-li potřeba číst originál či spokojit se pouhým jeho výtahem... Přiznávám se, když občas přehlížím Přehled Revuí, že pokaždé naleznu něco, co mně uniklo a zač jsem vděčen. Přál bych mu tudíž, aby se dokonale uchytil v českém čtenářstvu.“

Dne 19. října 1910 č. 288 píše zase „Čas“:

„Řekli jsme již několikráte, že list takový je žádoucí zejména všem, kdož žijí mimo větší města, kdož nemají přístupu k revuím a přece chtějí býti orientováni o tom, co se píše.“

Venkov v č. 247. ze dne 20. října 1910 píše:

„Velice čile vede si poslední dobou Př. Plačkův záslužný a pěkně vyplňovaný „Přehled Revuí“, jenž má právo na větší pozornost, než jaké se mu většinou posud dostává.“

Obzor Litomyšlský dne 5. listopadu 1910 v čís. 44. píše:

„Přehled Revuí vychází letošního roku týdně. Změna měsíčníku na týdenník bude všemi odběrateli jistě vřele vítána a dlužno doufati, že získá Přehledu revuí nový kruh přátel. Co dříve jednotlivec musel svízelně sháněti po různých časopisech, přináší Přehled revuí v stručném výtahu, aneb aspoň hesla, která upozorňují na důležité stati jednotlivých časopisů domácích i cizích. Přehled revuí neměl by scházet v žádné knihovně a čítárně, všechny jednoty sokolské, hasičské, besedy čtenářské i řemeslnické měly by jej odebírati, aby členstvo své informovaly o kulturním rozvoji všech národů, jak se jeví v tisku revuálním a v žurnalistice celého světa... Umožňuje každému jednotlivci sledovati za nepatrný peníz všechny důležité otázky kulturního života. Zásluhu o vydávání a zvelebení této velmi potřebné revue má nakladatelství Přemysla Plačka."

Volná škola v čís. 10., r. IV.:

„Upozorňujeme na tuto výtečnou revui a doporučujeme přátelům, aby se zasadili, by byla předplacena do knihoven, čítáren, veřejných místností a p. Není to žádným přeháněním, když tvrdíme, že jest nejobraznější českou revuí, která přehledně v abecedním pořádku odborovém přináší výtažky myšlenkové skoro 120 revuí domácích i cizích... Cenu revue uvidí teprv ten, kdo po několika letech podívá se do ní znovu: uvidí přímo zrcadlo současnosti, všech v ní vířících idejí, krátce zhuštěnou kulturní historie naší doby."

Naše Slovensko v čís. 1., roč. III. píše:

„Přehled Revuí vstupuje právě vydaným číslem do nového svazku. Po celou dobu dosavadního vycházení možno sledovati snahu po všestranném zdokonalení. Jakou důležitost časopis tento má, patrno z toho, že doporučen byl četnými institucemi a korporacemi vzdělavacími. Ježto však „Přehled Revuí" je dosud vydáván jen s velkými oběťmi, jest na povolaných činitelích, aby jej nejen odebírali, ale i kde jen možno doporučovali."

ANT. REIS, VYŠEHRAD.

PREHLED REVUÍ. Rozhledy po kulturním životě českém i cizím. Redaktor a vydavatel Přemysl Plaček v Praze-II. 1781. Vychází kol 10. a 25. každého měsíce kromě prázdnin. Ročně 20 čísel za 12 kor. jednotlivá čísla 60 hal. - Doporučily korporace: Svaz Osvětový, C. k. morav. zem. škol. rada, Ústř. sp. čes. professorů, Zem. ústř. spolek jednot učitel. v Král. Českém, Zem. ústř. jedn. učitelstva měšťan. škol českých v král. Českém, Ústř. sp. jednot učitel. na Moravě, Zem. jedn. učitelů čes. škol měšť. na Moravě, Jednota učitelek v Čechách, Jednota učitelek na Moravě, Ústř. spolek čes. učitelstva ve Slezsku, Jedn. čes. učitelstva v D. Rakousích, Zem. ústř. Jedn. učitelů čes. pokrač. škol v kr. Českém, Český ústř. spolek učitelů vysokoškolských, Zem. ústř. hasič. jedn. v král. Českém, Česká obec sokolská, Spolek spisovatelů „Svatobor", Literární odbor Uměl. besedy, Společ. klub „Slavia", Ústř. spolek českých žen, Českoslov. Jednota, Ústřed. Matice divadelních ochotníků a m. j.

Knihovna Přehledu Revuí vychází nákladem Přemysla Plačka v Praze II. 1781.
Tiskne Ant. Reis na Král. Vyšehradě 55.

Dolensky, Antonín
Slovnik pseudonymu